

Ikt. sz.: HOB/33-1/2012.

HOB-12/2012. sz. ülés
(HOB-81/2010-2014. sz. ülés)

J e g y z ő k ö n y v ^{*}

az Országgyűlés **Honvédelmi és rendészeti bizottságának**
2012. április 17-én, kedden, 8 óra 36 perckor kezdődően,
a Parlament földszint 93. számú tanácstermében
megtartott üléséről

^{*} *A jegyzőkönyv eredeti hitelesített példánya az Országgyűlés Levéltárában megtalálható.*

Tartalomjegyzék

<i>Napirendi javaslat</i>	3
<i>Az ülés résztvevői</i>	4
<i>A bizottság részéről</i>	4
<i>Helyettesítési megbízást adott</i>	4
<i>A bizottság titkársága részéről</i>	4
<i>Meghívottak részéről</i>	5
<i>Hozzászóló</i>	5
<i>Megjelent</i>	5
<i>Elnöki megnyitó, a napirend elfogadása</i>	6
<i>Tájékoztató a katasztrófavédelem szervezeti rendszerének átalakításáról, valamint elmúlt időszaki tevékenységéről</i>	6
<i>Dr. Bakondi György tájékoztatója</i>	6
<i>Kérdések, vélemények</i>	16

Napirendi javaslat

1. Tájékoztató a katasztrófavédelem szervezeti rendszerének átalakításáról, valamint elmúlt időszaki tevékenységéről

Meghívottak:

Dr. Bakondi György tűzoltó altábornagy, főigazgató, BM Országos
Katasztrófavédelmi Főigazgatóság
Belügyminisztérium képviselői

Az ülés résztvevői

A bizottság részéről

Elnököl: **Dr. Kocsis Máté** (Fidesz), a bizottság elnöke

Csampa Zsolt (Fidesz), a bizottság alelnöke

Iváncsik Imre (MSZP), a bizottság alelnöke

Bíró Márk (Fidesz)

Borbély Lénárd (Fidesz)

Farkas Zoltán (Fidesz)

Kulcsár József Ferenc (Fidesz)

Dr. Mátrai Márta (Fidesz)

Dr. Simon Miklós (Fidesz)

Tamás Barnabás (Fidesz)

Tóth Gábor (Fidesz)

Vargha Tamás (Fidesz)

Földi László (KDNP)

Dr. Harangozó Tamás (MSZP)

Juhász Ferenc (MSZP)

Rubi Gergely (Jobbik)

Korondi Miklós (Jobbik)

Jámbor Nándor (Jobbik)

Helyettesítési megbízást adott

Báthly Tamás (KDNP) dr. Mátrai Mártának (Fidesz)

Csampa Zsolt (Fidesz) megérkezéséig dr. Kocsis Máténak (Fidesz)

Ágh Péter (Fidesz) Kulcsár József Ferencnek (Fidesz)

Tamás Barnabás (Fidesz) megérkezéséig Tóth Gábornak (Fidesz)

Földi László (KDNP) megérkezéséig Borbély Lénárdnak (Fidesz)

Dr. Dorosz Dávid (LMP) dr. Harangozó Tamásnak (MSZP)

A bizottság titkársága részéről

Laban János főtanácsadó, a bizottság titkára

Meghívottak részéről

Hozzászóló

Dr. Bakondi György tűzoltó altábornagy, főigazgató (BM Országos
Katasztrófavédelmi Főigazgatóság)

Megjelent

Tasnádi László kabinetfőnök (Belügyminisztérium)

(Az ülés kezdetének időpontja: 8 óra 36 perc)

Elnöki megnyitó, a napirend elfogadása

DR. KOCSIS MÁTÉ (Fidesz), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Tisztelettel köszöntök mindenkit az Országgyűlés Honvédelmi és rendészeti bizottságának ülésén.

Elsőként a határozatképesség megállapítására kerül sor. Tizennégy fő személyesen van jelen, öten pedig helyettesítési megbízást adtak, ekképpen bizottságunk tizenkilenc fővel határozatképes.

Az eredeti meghívónkhoz képest nincs változás, egy napirendi javaslat van, ennek címe: Tájékoztató a katasztrófavédelem szervezeti rendszerének átalakításáról, valamint az elmúlt időszak tevékenységéről.

Megkérdem a tisztelt bizottság tagjait, hogy ki az, aki a napirendi javaslattal... *(Iváncsik Imre jelez.)* Még a szavazás előtt Iváncsik Imre alelnök úrnak adom meg a szót a napirenddel kapcsolatban. Parancsoljon!

IVÁNCSIK IMRE (MSZP): Nagyon szépen köszönöm, elnök úr. Az előző bizottsági ülésünket úgy fejeztük be, hogy honvédelmi miniszter úrtól ígéretet kaptunk arra, hogy napirendet folytatjuk, és meglepve látom, hogy csak ez az egy napirendi pont szerepel most az ülésen. Ezt szeretném megtudni, hogy mikor várható annak a napirendnek a folytatása.

Köszönöm.

ELNÖK: Egyeztetés alatt van, alelnök úr, a múltkori napirend, illetve a múltkori kecskeméti kihelyezett ülés folytatása, mint arra egyébként ott miniszter úr is ígéretet tett. Én most ötletelni nem mernék. Maximum annyit tudok mondani, hogy szerintem a jövő héten, de nem vagyok benne biztos. Mindenképpen lesz folytatása annak a kihelyezett ülésnek, tehát efelől szeretnék mindenkit megnyugtatni. *(Iváncsik Imre: Köszönöm.)*

Tisztelt Bizottság! Kérdezem, hogy ki az, aki az egyetlen napirendi javaslattal egyetért, kérem, kézfeltartással jelezze. *(Szavazás.)* Megállapítom, hogy a bizottság a napirendet egyhangúan elfogadta.

Tájékoztató a katasztrófavédelem szervezeti rendszerének átalakításáról, valamint elmúlt időszak tevékenységéről

Rá is térünk ennek megtárgyalására. Tisztelettel köszöntöm körünkben dr. Bakondi György altábornagy urat, a BM Országos Katasztrófavédelmi Főigazgatóság főigazgatóját és Tasnádi László kabinetfőnök urat a Belügyminisztériumból. Mielőtt átadnám a szót altábornagy úrnak, szeretném hangsúlyozni a mai ülésünk fontosságát. A katasztrófavédelem szervezetének átalakítása, illetve egységesítése egy fontos mérföldkő volt hazánk életében, a tűzoltóság, a polgári védelem és az iparbiztonság valamennyi szereplőjét egységes irányítás alá vonó új szervezet a BM alárendeltségében képes az állampolgárok élet- és vagyonbiztonságának, a gazdaság biztonságos működésének, illetve a kulcsfontosságú infrastruktúrák biztonságának a védelmére, és ennek már számos eredményét láttuk.

Így tehát megadom a szót altábornagy úrnak. Parancsoljon!

Dr. Bakondi György tájékoztatója

DR. BAKONDI GYÖRGY tűzoltó altábornagy, főigazgató (BM Országos Katasztrófavédelmi Főigazgatóság): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Tisztelt Bizottság! A tájékoztatóban a katasztrófavédelmi rendszer átalakításáról és a hivatásos szervezet átszervezéséről szeretném a tisztelt bizottságot tájékoztatni.

A katasztrófavédelmi rendszer egyébként sokkal több, mint a hivatásos szervezet, és ezért a rendszer átalakítása is egy komoly feladat, túl a hivatásos szervezet átalakításán, egy közel kétéves munkafolyamat részeként valósult meg, amelyet számos ok, körülmény, tapasztalat és célkitűzés determinált, ahogy az előbb az elnök úr mondta, ez a szervezet alapvető rendeltetése. Feladatrendszerbeli, hatásköri, illetékességi, szervezeti, eljárási, vezetésirányítási, gazdálkodási változásokat hozott, és az egész magyarországi katasztrófavédelmet, ha tetszik, lakosságbiztonsági rendszert minőségileg alakította át, változtatta meg.

Az átalakításnál a való világ kihívásaiból, veszélyeiből indultunk ki, illetve az ezekből a történésekből levont következtetésekből, feltételekből és a lehetőségekből, abból az igényből, amely a közbiztonság megerősítését tűzte ki célul, mi ugyanis úgy gondoljuk, hogy a lakossági élet- és vagyonbiztonság, a veszélyes üzemek, szállítmányok biztonságának a garantálása és a kritikus infrastruktúrák felügyelet alatt tartása nélkül Magyarországon nehéz lenne közbiztonságról beszélni. Épp ezért tehát a katasztrófavédelem hatékony működése fontos közbiztonsági tényező.

A végrehajtott változások kiterjednek a rendszer mindhárom időszakára. Három időszakot lehet itt markánsan megkülönböztetni. Az első időszak a megelőzés, a tervezés, a felkészítés és a gyakorlások időszaka, tehát amikor nincs katasztrófa. A második időszak, amikor az események előrejelzésére, mozgósító, riasztó, reagáló, védő és mentő feladatok ellátására van szükség, ez az időszak röviden fogalmazva tehát a beavatkozás, mentés időszaka. A harmadik időszak pedig a bekövetkezett eseményeket követő mentesítés, helyreállítás és újjáépítés időszaka.

Vizsgáltuk az átalakítás során az Európai Unió polgári védelmi mechanizmusának fejlődési irányait. Itt nagyléptékű változások várhatók, az európai uniós elnökségünk során számos rendezvénynek ez volt a fő témája, de a közelmúltban a visevári országok főigazgatóinak tárgyalásán is ez volt a fő napirendi pont. Igen jelentős változásokat tervez az Unió. *(Csampa Zsolt megérkezik az ülésre.)* De vizsgáltuk a tagállamok által alkalmazott modelleket is, azok bevalását, azért, hogy a hazai változások mindezekre is figyelemmel lehessenek.

Azt mondtam, hogy közel kétéves időszak tapasztalatai és tanulságai befolyásolták. Ha megengedik, pár gondolatot erről szeretnék szólni.

2010-ben, júniustól kezdve a tapasztalatgyűjtés, a helyzetértékelés, a prognózis, a vezetési módszerek átalakítása és az együttműködési rendszerek újjászervezése volt a fő feladat. Számos olyan kiemelkedő eseményből szereztünk tanulságokat és vontunk le következtetéseket, amelyek az ország közvéleményét foglalkoztatták. Néhányat ezek közül szeretnék a tisztelt bizottsággal is megosztani.

Az egyik a borsodi árvíz. A borsodi árvíznek számos következménye és tapasztalata van. Néhányat ezek közül. Az egyik, hogy a védelmi igazgatási rendszer működése nem volt ebben az időszakban megfelelő. Egy Borsod megyei kiterjedt árvízi védekezést több mint nyolcvan irányítási ponton, vezetési ponton irányítottak. Nyilvánvaló, hogy egy ilyen kiterjedt, nagy katasztrófában nem lehet több mint nyolcvan vezető, abból csak problémák adódnak. Mindenfajta tervek hiányoztak, tehát nem voltak előntési tervek, nem voltak mozgósítási, átcsoportosítási tervek, ezért ad hoc megoldásokat kellett alkalmaznunk.

A polgári védelemről tulajdonképpen, ha röviden akarok fogalmazni, akkor az volt a tapasztalatom, hogy polgári védelem nincs, nem volt mozgósítható, sem mozgósítása, sem kiképzettsége, eszközellátása nem felelt meg semmilyen elvárásnak. Nem a hivatásos részéről beszélek, hanem a polgári védelmi kötelezettség alapján szolgálatot teljesítőkről.

A lakossági részvételben is számos mozgósítási, lakosságtájékoztatási, igénybevételi problémát tapasztaltunk.

Megoldatlan volt teljesen a logisztikai biztosítása az átcsoportosításnak és a védelemnek. Az árvízvédelmi rendszerek rendkívüli elhanyagoltsága. Rossz hatósági döntésekkel - mondjuk az autópálya meg a bevásárlóközpontok építése okán - nem megfelelő megoldások születtek, felkészítésre nem került sor, és ami még egy tapasztalatunk volt, hogy nagytömegű biztosítatlanságot tapasztaltunk az ingatlanoknál, amelyek aztán közösségi erőfeszítéseket igényeltek a helyreállítás időszakában. *(Földi László megérkezik az ülésre.)* Talán ezek a legfontosabbak.

Aztán a West-Balkán-esemény, amely egy rendkívül túlliberalizált létesítési eljárás következménye. Tulajdonképpen úgy lehetett diszkót működtetni, hogy egy egyoldalú papírt kitöltöttünk, azt benyújtottuk a jegyzőhöz, aznap már működtettük a diszkót, és hogy ha 30 napon belül a hatóságok, mondjuk a tűzvédelmi hatóság ott megjelent, és úgy ítélte meg a tulajdonos, hogy így talán nem kapja meg az engedélyt, akkor visszavonta ezt a papírt a jegyzőtől, a tűzoltók elmentek, beadta újra, és tovább működtette a diszkót. Ez sajnos három fiatal ember életébe került. A hatósági fellépés ezekben az ügyekben koordinálatlan, az ellenőrzés pedig erélytelenül zajlott. Ezen jogszabályi változások is történtek.

A harmadik ilyen jelentős esemény, amelyet feltétlenül a következtetésekre alkalmasnak találunk, a vörösiszap-katasztrófa. Így a hatósági prevenció és felügyelet alatt tartás problémái, az engedélyezési eljárás rossz helyre telepítése - hiszen a jegyző volt az engedélyező hatóság - a mentésirányítás zavarai, a helyi tájékoztatás, azok talán a legfontosabb olyan tapasztalatok, amelyek módszerbeli változást igényeltek. De ugyanígy a médiakezelés vagy a helyszíni újjáépítési és karitatív koordináció rendje.

Feltétlenül említeni szeretném a balatonfüzfői tüzesetet, talán a jelen levő képviselők egy része ismeri ezt. Egy ötös, kiemelt nagy tűz volt Balatonfüzfőn, egy veszélyes anyagot tároló üzem égett. Tulajdonképpen a tulajdonos és az ottani menedzsment nem tudta megmondani, hogy milyen anyagok, milyen rendszerben, milyen mennyiségben vannak lerakva. A tűz miatt jelentős mérgezgáz-képződés történt.

Itt is olyan tapasztalataink vannak, hogy a lakosságtájékoztatás megoldatlan, a megelőzés eszköztelen. A helyszíni törzskari irányítás nehézkes vagy nem működik. Katasztrófaveszély esetén, amikor nincs még veszélyhelyzet kihirdetve, de a körülményekből a katasztrófa bekövetkezésére okszerűen lehet következtetni, ez az időszak jogilag nem volt szabályozva. A mobillabor feltétlen fejlesztése szükséges, ez nagyon előregedett, 18-20 éves járművekkel, előregedett eszközparkkal rendelkezett. A katasztrófavédelemnek azokról a vegyi felderítő egységeiről beszélek, amelyek egy ilyen helyzetben bevethetők. A speciális eszközök igénybevétele szervezetlen volt. Tehát mondjuk helikopter kellett, amellyel vizet locsoltunk erre a felhőrétegre, és ott a helyi vállalkozóktól kellett helikoptereket igénybe venni. Ennyit talán Fűzfőről.

Híd a Hernádban - erről is viszonylag sok híradás jelent meg. A Borsod megyei árvíz után beszakadt egy híd a Hernádba, és ez egy olyan tapasztalatot adott, hogy tulajdonképpen egy ilyen hídnak nincs gazdája. Ha beszakadt, beszakadt, ott volt a vízben, egészen addig, míg aztán valamikor késő ősszel egy árhullám érte el a hidat, kezdett kilépni, és azonnali, gyors lépéseket kellett tenni a híd kivételére. Jobb lenne, hogyha ennek a tulajdonosi és hatósági felelőssége egy tisztázott helyzetben lenne, és a tulajdonosok fölött valamifajta hatósági felügyelet működne.

Aztán az óriási belvízi helyzet. Itt a megelőzés hatósági eszközparkja, a hatósági fellépő, katasztrófaveszély és a polgári védelem működésképtelensége vonható le következtetésként.

Aztán láttuk a katasztrófavédelem szervezetének egy nagyarányú túlcivilisítését. Ezt nem teljesen értettük, hogy ez miért történt. Civilek szolgáltak a hivatásos polgári védelmi szervezeteknél, akiknek a vezényelhetősége, vezethetősége, szakmai felkészültsége, egyáltalán az általuk átfogandó terület nagysága... Tehát egy-egy pv-kirendeltségnél, ahol

ketten dolgoztak, mondjuk 25-30-35 település polgári védelmi feladatait kellett volna koordinálni. Tehát teljesen hatástalanul és gyengén működött ez.

Jelentős feltételhiányokat találtunk, elsősorban a logisztikai rendszer problémáit, aztán a megelőzés hatósági eszköztelenségét, helyenként a megelőző hatósági eljárásoknál a helyi érdekek általi determináltságát, aztán a vis maior szabályozás hiányosságait, a felhasználás ellenőrizetlenségét.

A polgári védelem rendszerében azt tudnám mondani, hogy a tűzoltóság és a polgári védelem országos és megyei integrációja, amelyet 2000. január 1-jével végrehajtottunk, a végrehajtás szintjén nem valósult meg. Párhuzamos rendszerek működtek, jelentős feltételhiányok voltak tapasztalhatók, reagálóképtelenség tapasztalható, gyakorlatok soha nem voltak, a lakossági riasztórendszerek rendkívül előregedettek, kockázatelemzés nélküli településbesorolások voltak jellemzők. 1948 óta például a délszláv szakaszon a 30 kilométeres sávnál a határ mellett ezek veszélyes településnek minősültek, mert háború esetén ott sok probléma lenne. Tehát kockázatelemzés sem volt, de hiába is sorolták be, ennek semmilyen következménye nem volt a polgári védelmi szervezetre, annak eszközellátására, felkészültségére.

Iparbiztonság. A katasztrófavédelem rendelkezett bizonyos veszélyes üzemekkel és közúti veszélyes szállítmányokkal kapcsolatos iparbiztonsági hatósági jogkörökkel a Seveso II irányelvek felső és alsó küszöbérték fölötti ipari üzeimei vonatkozásában, azonban ez egy elég szűk hatáskör, és a hatósági munka meglehetősen eszköztelen. Tehát mondjuk például be lehetett volna zárni nagy vegyi üzemeket szabálytalanság esetén, de kisebb szabálytalanságok szankcionálására nem volt mód, ezáltal a generált prevencióval sok probléma volt.

Alacsony a felügyelt veszélyes üzemek száma, és a hatósági munkát csak a központ, az OKF központja végezte, közép- és végrehajtó szinten iparbiztonsági feladatok nem jelentek meg.

A tűzoltóságok vonatkozásában sokfajta tűzoltóságról beszélhetünk, tehát volt a hivatásos állami tűzoltóság, aztán volt a hivatásos önkormányzati tűzoltóság, volt az úgynevezett köztisztviselői tűzoltóság, amely főállású, de nem hivatásos szervezet, aztán voltak a létesítményi tűzoltóságok, és voltak és vannak is az önkéntes tűzoltó-egyesületek.

Ha a tűzoltóságoknál a hivatásos tűzoltóságokat vizsgálom, akkor azt tudom mondani, hogy meglehetősen magas tiszthiány tapasztalható; nagyarányú volt egészen a tavalyi év végéig a fluktuáció; tömegesen zajlottak perek különféle ügyekben, de leginkább a 2004 óta elmaradt túlórapótlékok kifizetése okán, sok száz per. A hivatás, a hivatás tartalma, a hivatásos állomány pályához kötődése meglehetősen kiüresedett, és számos zavar keletkezett ebben.

A hivatásos tűzoltóságok működési területe nem fedte le az ország területét. Ezt próbálnám úgy elmondani, hogy egy másik példát talán a tisztelt bizottságnak mondok, hogyha mondjuk a rendőrség működési területe nem fedné le Magyarország területét, hanem egyes körzetekben a polgárőrség látná el a rendőrség feladatait, és hogy ha egy akciót kezdene a polgárőrség, és nem boldogul vele, mert túl bonyolult lenne a feladat, akkor odarendelné a hivatásos rendőrséget, és az a polgárőrség alárendeltségébe kerülne. Tehát ez egy ilyen furcsa helyzet volt. Ezt természetesen most megszüntettük.

112-fajta hivatásos tűzoltóságot tapasztaltunk. Volt ehhez képest mindenfajta személyzeti, gazdálkodási, hatósági, értelmezési és eljárási rendszer.

Számos esetben a helyszíni irányításnak komoly zavarai voltak észlelhetők a hivatásos tűzoltóságoknál. Néhány problémát itt most azért megemlítek. Az egyik a Műszaki Egyetemen történő beavatkozás, ahol három tűzoltó vesztette az életét, három hősi halott. Miskolcon egy lakástűzben egy anya és a két gyermeke vesztette az életét. A balatonfűzfői beavatkozásnál, amit már említettem, a helyszíni irányítás komoly zavarokat mutatott. Három

tűzoltó sérült meg a győri gázrobbanásnál, ahol az épületnél a tűzoltósági beavatkozás teljes mértékben szakszerűtlenül zajlott, és ez sérülésekhez és károkhoz vezetett.

A hatósági munkának igen gyenge preventív hatása mérhető. A szankcióalkalmazás. Mondjuk vegyük a bírság kiszabását, tűzvédelmi bírság. Ha az éveken keresztüli adatokat vizsgáljuk, azt látjuk hogy éveken keresztül tömegével vannak olyan megyék, ahol egyetlenegy bírságot sem alkalmaztak. Ennek nyilvánvalóan a nem kellően végiggondolt alkalmazás az oka.

Aztán a gazdálkodás áttekinthetlensége, mivel az állami normatíva, amelyet az önkormányzati hivatásos tűzoltóságok kaptak, ennek az ellenőrzésére az állami szerveknek, így a katasztrófavédelemnek nem volt jogosítványa, ezért a költségérzékenység, a szabályozás, annak az eladósodottsága, az ingatlanvagyon kezelése, a beszerzési anomáliák, a felszereltség, tehát az adott terület veszélyeztetettsége és a felszerelés specialitásai közötti összefüggés hiánya volt tapasztalható. Például az ajkai tűzoltóságnak, akiket elsőként vetettek be a vörösiszap-katasztrófa mentési feladataiban, nem volt melles nadrágja, tehát úgy kellett belegázolni a vörösiszapba, hogy a tűzoltók megsérültek ennek következtében, holott nyilvánvaló, a térség veszélyeztetettségét alapvetően az üzem adja.

Aztán még néhány dolog. Helyenkénti rossz diszlokáció, késedelmes mentő tűzvédelmi érkezés, megyeileg összehangolatlan riasztási rendszer, létesítményi tűzoltóságok leépülése, önkéntes tűzoltó-egyesületek fokozatos leépülése, helyenként túl-, máshol alulfinanszírozottság. Önmagában az a dolog, hogy egy rendvédelmi hivatásos szolgálat és az önkormányzati irányítás egy anakronisztikus helyzet, mint ahogy a parlamentben több ízben is szó volt arról, hogy mi a különbség a közigazgatás, vagy ha úgy tetszik, államigazgatás és az önkormányzati igazgatás, önkormányzati döntéshozatal között. A közigazgatás nyilván egy hierarchizált szervezet, egy jogszabállyal és utasítási joggal rendelkező hierarchiában működő dolog, míg az önkormányzatiság helyi érdekeket képviselő, azokat elemző és többségi döntéshozatallal működő. Ha van különbség az önkormányzati és a közigazgatási működés között, márpedig van, akkor a rendvédelmi működés ezen még jobban túlmutat. Ezért ezt a kérdést a jogalkotás során megszüntettük.

Az OKF-ről talán még két mondatot. Az OKF az előző kormányzati ciklusban távozott a rendvédelmi kérdésekkel foglalkozó tárcától, ezért a rendvédelmi szervekkel való együttműködése - beleértve a rendőrséget, a Vám- és Pénzügyőrséget, a Bevándorlási Hivatalt vagy éppen a titkosszolgálatokat - meglehetősen leépült. Jelentős hatáskörhiányban szenvedett a szervezet, megelőzésben gyenge jogosítványokkal. Irányítási jogkörökben zavarok voltak tapasztalhatók, hiszen úgy kellett szakmai felügyeletet gyakorolnia például a hivatásos önkormányzati tűzoltóságok fölött, hogy irányítási jogkörrel nem rendelkezett, és szakmailag sem volt ráhatással a munkára, a gazdálkodásra. Emellett szüntelen alulfinanszírozottság, civilesítés, egy rossz gazdálkodási rendszer, öncélú és koordinálatlan nemzetközi tevékenység, gyenge megyei és helyi jelenlét, és túlcentralizált, rosszul működtetett hatósági jogkörök.

Ezekből és a most nem részletezendő további tapasztalatokból számos következtetést vontunk le, és ezek vezettek a katasztrófavédelmi rendszer jogi, szabályozási, szervezeti, irányítási átalakításához, a koncepcióváltáshoz, jogalkotási lépésekhez és a teljes átszervezéshez.

2011-ről, ha megengednek, néhány rövid megállapítást szeretnék tenni. 2011-ben erőteljes jogi és belső szabályozási korrekciókat hajtottunk végre, több mint kétszáz szakterületet érintő jogszabály változott meg, és a belső szabályozási rendszert is teljes mértékben korrigáltuk, pontosabban kodifikáltuk, és deregulációt hajtottunk végre. Megkezdtük a szakmai irányítást. Megerősítettük a megyei irányítást és átalakítottuk a gazdálkodás rendszerét. Tömegesen hajtottunk végre képzéseket, elsősorban hiánypótló jelleggel, például a tűzoltófecskenők, gépjárművek vezetőinek a továbbképzése speciális

tanpályákon, tűzoltóállomány továbbképzését áramszolgáltatók tanpályáján, gázszolgáltatók tanpályáján, a MÁV-nál és a Ferihegyi repülőtéren, hiszen itt speciális tűzoltási, műszaki mentési tudásra kellett szert tenni. Emellett lezajlott a koncepció társadalmi vitája, kidolgozásra kerültek a törvény és a végrehajtási rendeletek. Megkezdődött az új típusú működés tervezése, modellezése, a majdani szakterületi állomány teljes körű felkészítése. Ezek komoly erőfeszítéseket igényeltek. Mindeközben európai uniós elnökségi feladataiban a katasztrófavédelem teljesítette a vele szembeni elvárásokat; egészen tavaly június 30-áig elláttuk a MAL állami felügyeletét; levevényeltük Devecser, Kolontár térségében az újjáépítést.

Megvalósult a borsodi vízvédelmi beruházás. Ezt azért emelném ki, mert itt egy szemléletváltás tapasztalható. Több mint 7 milliárd forint felhasználásából megtörtént a borsodi térségben a mederkotrás, védművek felújítása, és megépültek azok a záportározók és árvízi tározók, amelyek tulajdonképpen hosszú időre megoldották az árvízi fenyegetettségét ennek a térségnek.

Több polgári védelmi és médiagyakorlatot hajtottunk végre. A tisztelt képviselők is tapasztalhatták ezt.

A 2010-ben tapasztaltakkal legtöbb kérdésben szakítottunk.

Eközben megtörtént a fordulat végrehajtása. Ennek talán a kulcsszavait idézném föl. Hatósági megelőzés teljesítményméréssel és supervisor hatósági koordinációval, a reagáló- és beavatkozóképesség fejlesztése, veszélyhelyzeti prognóziskészítés és teljes körű tervezés, felkészítés és gyakorlatok, veszéllyel arányos, egymásra épülő, tervezett, begyakorolt és logisztikailag biztosított gyors reakció veszélyhelyzetekben, szervezett bevetésirányítás, beavatkozáselemzés, a lakosságtájékoztatás megújítása, tudatos gazdálkodás, költséghatékonyság és egy logikus területi elhelyezkedés. Ahogy említettem, több mint 200 jogszabály változott meg.

Ezzel egy időben zajlott a teljes rendvédelmet érintő humánrendszer átalakítása, amely kiterjedt a katasztrófavédelemre is. Kialakult a szervezet alaprendeltetése, új hatásköre, illetékességi és eljárásrendje. Belépett a rendszerbe a katasztrófaveszély időszaka, amely egy kvázi minősített időszak, hiszen a veszélyhelyzetet a kormány hirdetheti ki, az egy minősített időszak, azonban számos eset volt, amikor a veszélyhelyzetet megelőzően a körülményekből világosan látható volt, hogy okszerűen bekövetkezhet a katasztrófa, és szükség volt bizonyos rendkívüli intézkedések foganatosítására. Ezt most megoldotta a jogalkotó.

A megyei védelmi bizottsági elnöki feladatok a megyei közgyűlés elnökeitől a kormányhivatalok elnökeihez kerültek, és a katasztrófavédelem megyei igazgatója elnökhelyettesi feladatokat lát el. A helyi védelmi bizottság elnöke mellett a területileg illetékes katasztrófavédelmi szerv feladata elnökhelyettesi feladatokat végezni és veszélyhelyzetben átvenni az irányítást.

Végrehajtottuk az Európai Unió igényeinek megfelelően a kockázatelemzést, települések újrabesorolását, átcsoportosításokat és a logisztikai biztosítás új rendszerét.

2012. január 1. és április 1. között ideiglenes megoldásokat alkalmaztunk a szervezetnél a szervezeti működési rendbeli, gazdálkodási rendszerben, közben zajlott a vagyonátvétel az önkormányzatoktól, zajlott a vezetőkiválasztás, az új szervezeti formációban tervezettek tömeges belső felkészítése, szabályozás, dereguláció, kodifikáció, módszertanok és gyakorlatok.

Megtartottuk az önkéntes tűzoltó-egyesületek első országos értekezletét. Megszervezésre került valamennyi megyében a megyei önkéntes mentőszervezet, megyére illeszkedő névvel, csapatászlóval. Megalakultak a polgári védelmi szervezetek, országos, megyei, helyi és létesítményi szinten. A szervezeteknél megkezdődtek az eskütételek, csapatászló-adományozások, felkészítések. Jelen pillanatban több mint 1100 - de a végleges létszám ennél majd magasabb lesz - közbiztonsági referens állt munkába a helyi

önkormányzatoknál, akiknek a szakmai felkészítését a katasztrófavédelem végrehajtotta. Ők lesznek a polgármesterek katasztrófavédelmi veszélyhelyzeti segítői. Rendelkeznek azzal a szakértelemmel, amelyek a megalapozott helyi döntéseket segíthetik.

Ezen átalakulás közben azonban számos esemény is történt. Ezeket csak a felvillantás érdekében szeretném a tisztelt bizottságnak elmondani. A MAL VII-es kazettájánál kialakult veszély, amelyet az új supervisorri fellépéssel sikerült gyorsan lokalizálni és megszüntetni. Aztán a csillebérci kibocsátás észlelése. Nem Magyarország észlelte, hanem külföldön, és ennek a megoldásában, majd az időben történő intézkedésekben a supervisorri hatóság szerepében a katasztrófavédelem járt el. Ennek a pozitív eredménye, hogy az átalakítások ott megtörténtek, és az Euratom ellenőrző bizottsága nem talált már olyan hiányosságot, amik további változásokat tennének szükségessé.

Aztán volt az orosz műholddal kapcsolatos veszélyhelyzet keletkezése és erre történő intézkedések, a rendkívüli hideg, és a hóhelyzetben a belügyi szervekkel, önkormányzatokkal közös erőfeszítések. Számos veszélyes szállítmánnyal kapcsolatos esemény történt, ezeket sikerült gyors beavatkozással a még rosszabbtól megelőzni. Legutóbb éppen Győrben szakadt be az út egy veszélyes szállítmányt vivő kamion alatt.

Aztán szabadtéri tüzesetek történtek, országos tűzgyújtási tilalmat kellett elrendelni. Ez érdekes, pár adatot említenék. Április 6-ig 12 350 káreseményhez kellett vonulni, 20 664-szer került sor riasztásra, 586 527 kilométer futásteljesítmény és 117,9 millió forint többletköltség, miközben 91 658 tűzoltó vett ebben részt 11 161 órával.

Aztán említhető még a Moldáviába tartó egységünk. Gyakorlatra mentek Moldáviába, beavatkoztak éles helyzetben Romániában, kiváltva a román partner elismerését.

Pszichológusaink részt vettek az egyiptomi buszbalesettel összefüggő helyszíni segítségnyújtásban. A közelmúltban nyújtottunk segítséget homokzsákok küldésével Bulgáriának. Számos, rendőrséggel közös preventív akciót hajtottunk végre, és közreműködtünk az Anonymus hackercsoport támadásával összefüggő koordinációs feladatokban.

A jogszabályok végrehajtása és a szervezet átalakítása érdekében néhány fontosabb dolgot szintén fölemlítenék. Az egyik a túlrapótlékok kifizetése, amely 7,4 milliárd forintot és közel ötezer tűzoltót érintett, ami rendkívül pozitív hatású intézkedés volt, továbbá január 1-jével a tiszthelyettesi és a zászlósi állomány a bérkompensáció fölött 14 ezer forintos bérfejlesztést kapott. Sikerült rendezni a besorolási rendszer bizonyos problémáit, megállt a fluktuáció, megkezdődött a rossz korfa korrekciójának a kezelése, és megkezdődött a túlcivilesítés visszafordítása.

Átalakult a gazdálkodási, beszerzési, gyártási, javítási, logisztikai rendszer. Erről majd néhány konkrétumot fogok később még mondani.

A szakterületi integráció megvalósult a végrehajtás szintjén, és az egész átszervezés végrehajtás-központúlag került végrehajtásra. Kialakult az egységes iparbiztonsági hatóság és annak supervisorri eljárásrendje. Működési területe a hivatásos tűzoltóságoknak lefedi Magyarország területét. Számos helyen most még egyelőre 16 őröt hoztunk létre, ennek a száma 65 lesz, amely a vonulási időt rövidíti. A tűzvédelmi rendszeren belül messzemenően érvényesül a hivatásos tűzoltóságok primátusa.

A védelemigazgatási rendszer átalakításáról már szóltam.

Megalakultak a köztisztviselői tűzoltóságokból a valódi önkormányzati tűzoltóságok, vagyis azok a főállású tűzoltókat alkalmazó tűzoltóságok, amelyek eddig köztisztviselői tűzoltóságként működtek, de mostantól az önkormányzatoknak vagy önkormányzatok társulásainak a tűzoltási feladatait, műszaki mentési feladatait végzik.

Az önkéntes mozgalmak több tekintetben is újjászervezésre és támogatásra kerültek. Említettem a megyei speciális mentőszervezeteket, az önkéntes polgári védelmi szervezeteket és az önkormányzati önkéntes tűzoltó-egyesületeket. Számos lépést tettünk.

Kialakult az új polgári védelmi rendszer. Erről szintén beszéltem. Ennek az összlétszáma meghaladja a 110 ezer főt. Azt gondolom, hogy ezek komoly, nagy, tömeges árvízi védekezés vagy kiemelkedő, nagy veszélyhelyzetben is megfelelő feltételeket biztosítanak a gyors és hatékony beavatkozásra.

Kialakult a médiatájékoztatási rendszer a jogszabály rendelkezését követően, illetőleg valamennyi magyarországi tagunkon fejlesztettük, kialakítottuk a meteorológiai helyzetről szóló riasztási rendszert. Létrehoztuk a HUNOR hivatásos katasztrófavédelmi mentőcsoporthoz, amely készen áll a magyarországi vagy külföldi bevetésekre. Létrehoztuk az egészségügyi, pszichológiai és munkabiztonsági központokat. Eddig ilyen szervezetekkel nem rendelkeztek a katasztrófavédelem és a tűzoltóságok, hanem szívességből rendőrségi orvosok látták el a feladatokat vagy más orvosokat szerződtettek.

Áttértünk a rendvédelmi szervi működés normál menetére. A közösség erősítése érdekében számos lépést tettünk, és lebonyolítottunk számos szakképzést.

Az átszervezés néhány adatáról, ha megengedik, befejezőképpen. Országos szinten az Országos Katasztrófavédelmi Főigazgatóság központja státuszainak a száma 288-ról 260-ra csökkent. Három szakmai főfelügyelőség jött létre: tűzoltósági, iparbiztonsági és polgári védelmi. Ők, ha tetszik, akkor a tűzoltóság, a polgári védelem vagy iparbiztonság országos parancsnokai, országos vezetői. Csak és kizárólag azzal a szakterülettel kell foglalkozniuk, amelyet irányítanak, nem kell integrálni gazdasági, személyzeti, egyéb kérdésekkel, csak a szakmai kérdésekkel.

A végrehajtói feladatokat és az elsőfokú hatósági feladatokat leadta az OKF a megyei, illetőleg a végrehajtói szintű szervezetek számára. Ezáltal az elemzésre, értékelésre és országos irányítási feladatokra lehet központosítani. Új gazdálkodási szervezeti rendszert alakítottunk ki. Március 31-ig a katasztrófavédelem költségvetési címe alatt 135 önállóan gazdálkodó költségvetési szerv működött. Április 1-jétől ezen gazdálkodó szervezetek száma 22-re csökkent.

Létrehoztuk a beruházásszervezési irodát, amiatt, hogy az utóbbi évek tapasztalata az, hogy komoly, nagyléptékű beruházásokat kell szerveznünk, laktanyaépítéstől helyreállításig, újjáépítésig, sok más.

A Heros Zrt., amelynél a tulajdonosi jogokat a katasztrófavédelem gyakorolja, tíz új telephelyet hoz létre: Pécsen, Egerben, Nyíregyházán, Veszprémben, Budapesten, Szegeden, Szombathelyen. Ezek javítóbazisok, és az eddig nem létezett, most tíz darab jól felszerelt mobil szervizautó is rendszerbe állt annak érdekében, hogy a javítás, karbantartás biztosított legyen. A feladat nem egyszerű, hiszen csak a fecskendőkből mint alapvető eszközökből, tehát ezekből a tűzoltóautókból jelenleg 43-fajta van a rendszerben, és a járműveknek elég jelentős aránya is elöregedett. Tömeges felújításra és saját gyártás elindítására van szükség.

Humánszolgálat. Mint említettem, régiós egészségügyi, pszichológiai és munkabiztonsági központok jöttek létre, a későbbiek folyamán valamennyi megyében lesz ilyen. Jelenleg, amit létrehoztunk: Budapesten, Csornán, Szegeden, Debrecenben, Kaposváron. Ez egy hiánypótló, nagyon fontos feladatot lát el.

Átalakításra került a belső ellenőrzési szolgálatunk revíziós és belső szakmai ellenőrzésre, országos és megyei szinten is. Létrejött a Nemzeti Közszolgálati Egyetemen a Katasztrófavédelmi Intézet három tanszékkal, bármilyen furcsa, tehát tűzvédelmi, polgári védelmi, iparbiztonsági tanszék működik, amely a tisztképzés alapvető bázisává válik, részben nyílt, részben belső pályázati rendszer működtetésével.

Továbbfejlesztettük a Katasztrófavédelmi Oktatási Központot, hozzácsatoltunk néhány regionális képzőközpontot, Budapesten, Debrecenben, Szegeden, Komáromban és Kaposváron működik regionális képzőközpont.

Átalakultak a Gazdasági Ellátó Központ és az általa irányított logisztikai központok. Központi irányítású bázisunk jött létre Budapesten, Szabolcsban Kőlaposon, Veszprémben Kádártán, Csongrádon Alsónyéken. További 15 bázis megyei kezelésben maradt.

A megyei védelmi bizottságokhoz tíz helyre titkárt, tíz helyre pedig titkárhelyettest vezényeltünk, hogy a megyei védelmi bizottságok szakmai döntéseinek az előkészítését hatékonyabban segítsük.

A hivatásos katasztrófavédelmi mentőcsoport pedig az ENSZ INSARAG-minősítés megszerzésén dolgozik, miközben számos önkéntes mentőszervezetünk megszerezte a közelmúltban ezt a minősítést.

Megyei szinten. Új gazdálkodó szervezetet hoztunk létre, gazdasági igazgatóhelyettes és három osztály - költségvetési, műszaki és informatikai osztály - dolgozik, és a katasztrófavédelmi kirendeltségeken pedig gazdasági vezető. Ez az a gazdálkodási szervezet, amely a gazdasági biztosítási feladatokat végzi. A megyékben főigyeleti szolgálatok jöttek létre, amelyek alárendeltségében műveletirányító ügyelet működik. Megkezdtük a műveletirányítást a fővároshoz hasonlóan megyei szintről végezni, és a jövő év elejére létrejövő 112-es segélyhívó rendszerhez is készen állunk a műveletirányítással.

Létrehoztuk a katasztrófavédelmi műveleti szolgálatot, amely veszélyhelyzetekben, tüzesetekben vagy ellenőrzésekben, iparbiztonsági és egyéb ellenőrzésekben vehet részt, hivatásos, tapasztalt tisztekből áll.

Katasztrófavédelmi mobillaborrendszert építettünk ki a korábbi vegyi felderítőcsoportok helyett.

Minden megyében, ugyanúgy, ahogy az országos központban, megyei főfelügyelők vannak, tűzoltósági, polgári védelmi és iparbiztonsági, és integrált hatósági feladatokat végző katasztrófavédelmi hatósági osztály, ellenőrzési és humánszolgálat.

A fővárosi szervezet kissé speciális. Itt három középírányító szerv, tehát három igazgatósági szervezet került összevonásra, a Fővárosi Tűzoltó-parancsnokság, a Fővárosi Polgári Védelmi Igazgatóság és a Repülőtéri Katasztrófavédelmi Igazgatóság. Jelen pillanatban az igazgatóság egységes, április 1-jétől Fővárosi Katasztrófavédelmi Igazgatóság. Öt regionális katasztrófavédelmi kirendeltséggel rendelkezik: észak-budai, dél-budai, észak-pesti, közép-pesti és dél-pesti. 14 tűzoltó-parancsnoksággal, hét őrssel és hat irodával látja el a feladatait.

Térségi szinten 65 katasztrófavédelmi kirendeltség jött létre, ezek előzmény nélküli szervezetek. Ha rendőrségi példát akarok mondani, ez a rendőrkapitánysági szintnek megfelelő feladatokat végzi. Itt szintén megtalálható a három felügyelő: tűzoltó, polgári védelmi, iparbiztonsági felügyelő. Működik az elsőfokú integrált hatósági feladatokat ellátó katasztrófavédelmi hatósági osztály, van egy humántiszt, van egy gazdasági vezető, és a kirendeltségek alárendeltségében működnek a hivatásos tűzoltóság parancsnokságai.

Helyi szinten 104 hivatásos tűzoltó-parancsnokság működik. Itt most megvalósítottuk a hivatásos tűzoltóság és a hivatásos polgári védelem integrációját. A tűzoltóparancsnok felelős a területén a lakosságvédelmi intézkedésekért is, polgári védelmi helyettest kaptak a tűzoltóparancsnokok, emellett új tiszt is megjelent, ez az úgynevezett műszaki biztonsági tiszt, aki az eszközök karbantartását, szemléit, javítását szervezi, illetőleg a beavatkozásoknál nyújt biztonsági irányítási segítséget.

A helyi hivatásos tűzoltó-parancsnokság látja el a működési területén működő más tűzoltószervezetek szakmai irányítását és felügyeletét.

A tűzoltó-parancsnokságok alárendeltségében őrsök működnek, az átszervezés befejeztekor ez 65 őrs lesz Budapesten, a hajós szolgálat és 46 katasztrófavédelmi iroda. A kettő között az a különbség, hogy az őrsnek hivatásos vonulócsoportja, bevetési egysége is van.

Közbiztonsági referensekről beszéltem. Polgári védelmi mozgósítási, védelmi tervek és raktári készletek szintén erre a rendszerre épülnek.

A szervezetszerű létszámról még néhány dolgot. A januári és az áprilisi helyzetet számszakilag említtem meg, tehát az első szám, amit mondok, az januári, áprilisi a második szám. Tisztek, tiszti létszámunk 2503 januárban, áprilisban 3528. Zászlós 1456, áprilisban 1977. Tiszthelyettes 5846, áprilisban 5606. Közalkalmazott 1346, áprilisban 431. A munka törvénykönyve alapján munkavállaló nulla volt januárban, most április 1-jétől 92 ilyen munkatársunk van. Köztisztviselő: januárban 21 dolgozott a szervezetben, most nincs köztisztviselő. Így a szervezetszerű létszámunk 11 172 fő volt januárban, áprilisban pedig 11 634 fő. Ez a szervezetszerű létszám.

A meglévő létszámunk, tehát a „van” létszámunk: tiszt 2538 fő, zászlós 1807 fő, tiszthelyettes 5109 fő, közalkalmazott 385 fő, munka törvénykönyve alapján dolgozó munkavállalónk 92, összesen 9931 fő.

Az átszervezéssel kapcsolatban néhány statisztikai adatot, ha megengednek. Az átszervezés 5116 főt érintett az állományból. Nyilván akiknek nem változott a megjelölése, a beosztás tartalma, azokat nem érintette, ilyen volt a tűzoltók többsége.

Akiket érintett. Ebből 2599 főnél a munkakör tartalma megváltozott, 1529 fő magasabb beosztásba került, 499 fő alacsonyabb beosztásba került, 92 közalkalmazott munkaviszonyba került, 404 fő közalkalmazott hivatásos státuszon van foglalkoztatva. Ezen állomány több mint kétharmadának a hivatásos állományba vétele folyamatban van.

401 főnek szűnik meg a jogviszonya, ebből 90 hivatásos és 311 közalkalmazotté. A 401 főből 100 fő annak a létszáma, akik az új szervezetben a részükre felajánlott beosztást nem fogadták el, ez kedvező alkalomnak látszott végkielégítéses távozásra, ez a 100 fő tehát saját döntése alapján távozik a szervezetből, 301 főnek pedig képzettségének megfelelő beosztást nem tudunk felajánlani. Jelen pillanatban még 85 fő helyzete tisztázatlan, mert beteg, vagy gyesen van, vagy gyeden van, vagy illetmény nélküli szabadságát tölti.

A 301 főből 78 közalkalmazott kérte a jogi lehetőséget, hogy más közigazgatási, rendvédelmi szervnél továbbfoglalkoztatásra kerüljön. A velük való munkát átadtuk a kormányzati illetékeseknek. További 24 fő, akinek megszűnik a jogviszonya, nyugdíjas volt, 14 fő szolgálati járandóságot kapott fizetése mellett, 15 fő pedig most tud nyugdíjba menni. Ez 53 főt jelent. Így tehát a 78 és az 53 fő együttesen 131 fő. Tehát tulajdonképpen 170 fő az, akinek nincs nyugdíja, nem kérte a BM-elhelyezését, felmentéssel és végkielégítéssel távozik. A 401 főből 347 fő jogosult végkielégítésre. A felmentettek felmentési idejüket töltik.

Hogy mi okozta, hogy bizonyos létszámtól meg kellett válnunk, hangsúlyoztam a képzettségének megfelelőséget, tehát ez több helyen is szerepet játszott, hiszen tömegesen zajlanak a felvételek, kvalifikált vegyészek, orvosok, pszichológusok, jogászok felvételével szükséges megerősítenünk a szervezet működését.

A leépítést egyébként az alábbiak okozták. A fővárosban három megyei szintű irányító szervezet összeolvasztása. Itt a vezetőszervek létszáma erősen eltúlzott volt, csak a Fővárosi Tűzoltó-parancsnokságon 17 főosztály és 23 osztály működött, és igen jelentős vezetőszervek működtek a fővárosi pv-nél és a reptéri katasztrófavédelemnél, és ezekre nem volt szükség.

A végrehajtó szervezeteket integrálni kellett. Egyébként a fővárosi tűzoltóságnál a rendkívül költséges különszolgálatokat kapcsolt feladattá kellett tenni, például a kutyás szolgálat vagy a bűvárszolgálat. Racionalizálni kellett az elhelyezést és a riasztási rendszert. Egységes lett a fővárosban a katasztrófavédelmi kirendeltség rendszere, nincs külön régiós hatósági központ és régiós tűzoltási parancsnokság.

A másik ok, hogy a gazdálkodás racionalizálásra került. 135 gazdálkodó szervből 22 maradt, tehát 112 tűzoltóságnál, akik a bérszámfejtést, a gazdasági feladatokat végezték, azokat nem tudtuk ott tovább alkalmazni.

Végrehajtásra került az ügyvitel automatizálása, ezért tehát adminisztrátorokra, titkárnőkre a hivatásos tűzoltó-parancsnokságoknál és a vezetőszerveknél sem volt szükség. A hivatásos tűzoltóság és a végrehajtó hivatásos polgári védelem integrációjával, egységes bázisra helyezésével szintén mód nyílt átcsoportosításra, és végül 112 helyszínen helyett 65 helyszínen folyik az integrált elsőfokú katasztrófavédelmi hatósági munka.

Két gondolatot még engedjenek meg. Az egyik: az önkormányzatoktól átvett hivatásos tűzoltókkal együtt a vagyonról néhány adattal hadd adjak tájékoztatást. 166 laktanyát vettünk át 13 milliárd forint értékben. 1325 gépjárművet vettünk át 50 milliárd forint értékben, ebből 463 darab tűzoltógépjárművet, 302 darab különleges szert, 396 darab egyéb járművet és 164 vontatmányt.

Ha az átszervezés, az új szabályozás és a katasztrófavédelem magyarországi rendszere átalakításának jövőbemutató eredményeit összegezni szeretném, akkor az alábbiakat tudom mondani. A szakmai irányítás és a vezetés minden szinten kialakult és egységes; integrált, egységes és supervisor szemlélettel dolgozó hatósági munka zajlik, célirányos hatósági megelőző tevékenység. Nógrád megyében most például egy szoftvert próbáltunk ki a tüzesetek okán, feldolgoztuk a korábbi évek szabadtéri tüzeseteit, és megelőző hatósági lépéseket tudunk tenni. Ezáltal 54 százalékkal csökkent a szabadtéri tüzek száma. Azok az összegek, amikről itt beszéltem, hogy nekünk ez mennyibe került, eltörpülnek egyébként azokhoz a károkhoz képest, amelyeket magánszemélyek és a nemzetgazdaság szenvedett el a külterületi tüzek miatt. Tehát erre gondolok, amikor célirányos hatósági megelőző tevékenységről beszélek.

Megújult hiánypótló humántevékenység zajlik a szervezetben: teljesen új képzési, alapképzési, továbbképzési, vezetőképzési rendszer, munkabiztonsági rendszer, orvosi és pszichológiai ellátás biztosítása. Teljesen új alapokra helyeztük a műszaki, technikai rendszert, szervizelést, a javítást, a felújítást, a gyártást, a katasztrófavédelmi műveleti szolgálat és a labor felszerelését. El szeretnénk érni még az idén, hogy valamennyi, elsőként kárhelyszínre érkező tűzoltóautón érzékelő legyen, amely nukleáris anyag jelenlétét és mérges gázok jelenlétét ki tudja mutatni, tehát mielőtt a tűzoltók kiszállnak a kocsiból, tisztában vannak az esetleges helyszíni veszéllyel.

Az ellenőrzési tevékenység minőségi változása ment végbe, ennek része egyébként a védelmi szolgálattal való együttműködés is. Átalakult a gazdálkodási rendszer, hatékonyabb, költségérzékenyebb beavatkozáselemzés zajlik, és a logisztikai rendszer megújításra került.

Tudatosan foglalkozik a szervezet prognóziskészítéssel, kockázatelemzéssel, ehhez igazodó veszélyhelyzeti tervezéssel, településbesorolással, közreműködők felkészítésével, felszerelésével, a lakosságtájékoztatás fejlesztésével, gyakorlatokkal és riasztásrendszer-fejlesztéssel. Szorosan együttműködünk a megújított védelmi igazgatás valamennyi résztvevőjével. Új diszlokáció, szervezet és hivatásosítás zajlott. Jelentősen fejlődik a reagáló- és intézkedőképesség, megyei és egységes műveletirányítás lép rendszerbe. Fejlődött a rendvédelmi együttműködési képesség, célirányossá, egységessé vált a nemzetközi tevékenység. Egységes iratkezelés, teljesítményértékelés és minőségbiztosítási rendszer jellemzi a szervezetet.

Elnök úr, köszönöm szépen, hogy meghallgattak.

Kérdések, vélemények

ELNÖK: Köszönjük szépen, altábornagy úr, a beszámolót. Megkérdezem a tisztelt bizottság tagjait, hogy van-e kérdés. *(Jelzésre:)* Jámbor Nándor képviselő urat illeti a szó. Parancsoljon!

JÁMBOR NÁNDOR (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Köszönjük szépen ezt a hosszúságú és minden részletre kiterjedő beszámolót. Ezért engedjék meg, hogy először néhány észrevételt fogalmazzak meg, és a végén pedig néhány kérdést tegyek fel altábornagy úrnak.

A beszámolóból kitűnt, hogy a korábbi rendszernek milyen nehézségei, szervezeti és irányítási problémái voltak, erről szolt a beszámoló jelentős része. Itt különösen kitérnék a kolontári esettel kapcsolatban, ahol a katasztrófaelhárításnál altábornagy úr megemlítette, hogy civil segítséget is igénybe kellett venni, helikopteres segítség vonatkozásában. Viszont így a honvédelmi bizottság tagjaként rendkívül hiányoltam a beszámolóból, hogy bizony a kolontári eseményeknél a honvédség alakulatai is azért jelentős mértékben kivették a szerepüket. Úgy gondolom, hogy ezt illetett volna a beszámolóban megemlíteni.

A másik terület, ami különösen foglalkoztat, ez a műszaki biztonsági felügyeleti feladatok ellátása. Itt nem tudom, hogy a jövőben hogyan fog változni majd a helyzet a katasztrófavédelem tevékenységére vonatkozóan - a műszaki biztonsági felügyelet engedélyezési területéről van szó -, hiszen korábban ezek a területileg illetékes műszaki biztonsági felügyelet volt mint engedélyező hatóság. Nem tudom, hogy ebben az új rendszerben a műszaki biztonsági felügyelet hogyan került integrálásra, vagy megmaradt mint engedélyező hatóság, és ezekben az engedélyezési ügyekben az OKF szakhatósági funkciót vagy pedig engedélyező hatósági funkciót fog ellátni.

A műszaki biztonsági felügyeletnél azt lehetett tapasztalni, hogy ott évtizedek óta dolgozó mérnökök, gépészmérnök emberek dolgoztak, akik, ha kimentek egy területre egy használatbavételi engedély kiadásához, satöbbi, akkor felkészülten tudták, hogy mit látnak, illetve évtizedek óta ismerték a különböző ipari létesítmények műszaki megoldásait, hisz évente vagy a szükséges ellenőrzések lefolytatásakor, vagy változtatásoknál mindig jelen voltak, és hozzájuk kerültek be ezek az engedélyezési tervdokumentációk. Ezért fontos kérdésnek tartom ezt a területet.

Ugyanez vonatkozik a bányakapitányságok vonatkozásában is, ahol korábban a bányakapitányság járt el engedélyezési jogkörrel.

A továbbiakban a kérdéseimet szeretném még megfogalmazni, mégpedig mindenki által ismert a pomázi eset, és hogy az átszervezés következtében a járművek és eszközök áthelyezése miatt felelősséget lehet-e vállalni azért, hogy a jövőben ilyen eset ne forduljon elő, tehát hogy mindenhol el tudják látni a védelmi feladatokat.

Az átszervezéshez tartozik, bár nem olyan súlyos, mint a korábban felvetett probléma, a tűzoltózenekar és a tűzoltómúzeum átnevezésének a kérdése is, hogy erre szükség volt-e, hogy katasztrófavédelmi zenekarnak hívják a jövőben, illetve katasztrófavédelmi múzeumnak, holott akár évszázados, tehát százéves hagyománnyal bíró zenekarról van szó.

A hívószám egységesítése egy többlépcsős értesítési rendszert vet fel, ami szerintünk nem biztos, hogy hatékonyabb és gyorsabbá válik, mintha helyben befutó értesítést kaptak, illetve hívást kaptak a tűzoltóságok korábban egy-egy tüzesetről. Bár az Európai Unió elvárja a 112-es hívószám bevezetését, de nem tiltja a korábbi hívószámok megtartását.

További kérdésem lenne. Bevezetésre került most már, hogy a képzések a képzésen résztvevőknek költségtérítéssel állnak rendelkezésre, tehát meg kell fizessék a képzések díját. Ez visszamenőleg így van a már megkezdett képzésekkel kapcsolatban is?

Még a végére hagynék egy kérdést, hogy igaz-e az, hogy hó végére elfogyhat az üzemanyagkeret.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük szépen, képviselő úr. Altábornagy úr, parancsoljon!

DR. BAKONDI GYÖRGY tűzoltó altábornagy, főigazgató (BM Országos Katasztrófavédelmi Főigazgatóság): Köszönöm szépen. A HM alakulatain kívül még a

vízügyet és a karitatív szervezeteket sem említettem, mert nem volt célom, hogy a vörösiszap-katasztrófa főbb tanulságait összefoglaljam, meg nem ez a tárgy a mai bizottsági ülésnek. Én csak azt mondtam, amit a saját szervezetünkre levontunk következtetést. Természetesen nagyon sokan, a mentőszolgálat kiemelkedő munkát végzett, a Magyar Honvédség mentesítő alakulatai, műszaki csapatai, laboratóriumai, de ezt nem éreztem most feladatomnak, hogy erről szóljak.

A műszaki biztonsági felügyelet helyzetében nincs változás, továbbra is ők látják el a feladatot.

A bányakapitánysági feladatokat is továbbra is a bányakapitányságok látják el, azzal a kis különbséggel, hogy 2010 decemberében éppen a vörösiszap-katasztrófa tanulságai alapján az ilyen nagy vörösiszap-tározók engedélyező hatósági jogköre a jegyzőtől a bányakapitánysághoz került, tehát tulajdonképpen ők megerősödtek ebben a hatósági jogkörükben.

A pomázi esettel kapcsolatban itt válasszuk külön a dolgot. Volt egyszer egy tüzeset Pomázon, ahol a helyi riasztással kapcsolatos probléma merült föl, és volt egy ettől független felvetés, hogy a Dunakanyar védtelen, és így tovább.

Ami a tüzesetet illeti, azt kivizsgáltattam az illetékes Pest megyei igazgatósággal. Teljesen úgy, ahogy 2003-tól kezdve mindig, most is a 105-ös segélyhívó a Pest megyei igazgatósághoz futott be, onnan rádió értesítették a szentendrei tűzoltóságot, a pomázi önkéntes vagy most már önkormányzati tűzoltóság híradó-ügyelete hallotta a rádióforgalmazást, és riasztott, tehát téves címet adott meg. A beavatkozás, az önkéntes vagy önkormányzati tűzoltóság téves címre riasztása a tüzesettel semmilyen összefüggésben nem volt. 2 perccel a tüzeset után, tehát még a riasztás előtt a helyszínre ért a hivatásos tűzoltóság egy beosztottja, aki ott lakik a szomszédban, de már ő se tudott az épületbe bemenni, tehát a mentés ilyen értelemben nem szenvedett késedelmet.

A Dunakanyar ügyeiben az előző 8 év során Szentendrét meggyengítették, egy fél rajt elvontak onnan fecskendővel együtt, ezért ennek a megoldása most az, hogy a Dunakanyar öt településével megállapodtam, hogy egy tűzoltóórsöt hozunk létre, Szentendrének egy hivatásos órsöt hozzuk ott létre az önkormányzatokkal együttműködésben, és akkor ez a dolog megoldódik.

A zenekar, múzeum. Tehát itt tulajdonképpen 12 éve, hogy ez a katasztrófavédelem múzeuma és a katasztrófavédelem zenekara, tehát itt jogállásában az ég adta világon semmilyen változás nem történt. A nevében valóban történt egy ilyen változás. Úgy gondoltuk, hogy mivel a katasztrófavédelem szervezete tartja fent, és nemcsak a tűzoltók, hanem a polgári védelmiek meg az iparbiztonságban dolgozók is az ő zenekaruk, ezért a nevet megváltoztatjuk, de a fenntartója, a működtetője a múzeumnak, a zenekarnak a katasztrófavédelem 12 éve egyébként. A múzeumnak egyébként nemcsak tűzoltó-kiállítása, hanem polgári védelmi és most már egy iparbiztonsági kiállítása is lesz.

Helyi riasztás jobb lenne. Én nem gondolom ezt. Sehol nem tudnánk példát mondani, ráadásul akkor az egyik településnek lenne helyi riasztása, a másiknak nem, hiszen 3200 településen riasztási rendszert működtetni nem volna jó. Úgy gondoljuk, hogy az a rendszer, amely Európa-szerte, sőt nagyon sok Európán kívüli nagy országban is jól működik, jelenti a továbblépést. Más kérdés, hogy a 105, a 104, a 107 majd a 112 hatálybalépésétől kezdve is egy jó ideig még élő rendszer lesz, ugyanoda fog befutni, ahova a 112-es.

A képzés díját nem teljesen értettem, hogy milyen képzésre gondol a képviselő úr. *(Jámbor Nándor: Tehát a kötelező képzés...)*

ELNÖK: Képviselő úr, a jegyzőkönyv számára a mikrofonba legyen szíves.

JÁMBOR NÁNDOR (Jobbik): A kötelező képzések, amelyeken részt kell veyenek a tűzoltók, illetve a szakmai feladatok ellátásához szükséges. *(Dr. Bakondi György: Tehát a hivatásos tűzoltók?)* Hivatásos tűzoltók.

DR. BAKONDI GYÖRGY tűzoltó altábornagy, főigazgató (BM Országos Katasztrófavédelmi Főigazgatóság): A hivatásos tűzoltók nem fizetnek semmit se, mert azoknak a mi költségvetésünkéből van az iskola is, meg az ő fenntartásuk is, tehát nekik nem kell fizetni ezért.

ELNÖK: Harangozó Tamás képviselő urat illeti a szó. Parancsoljon!

DR. HARANGOZÓ TAMÁS (MSZP): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Bizottság! Az első szó természetesen a köszöneté minden tűzoltónak, polgári védelmi és katasztrófavédelmi munkatársnak, akik akár életük kockáztatásával is végzik ezt a szép hivatást. Azoknak is szól a köszönet, akik pont abba a körbe estek, akiknek olyan munkát ajánlottak az utóbbi időpontban, utóbbi hetekben, hónapokban, amiket néhány papír tanúsága szerint saját élethelyzetük alapján nem lehetett elfogadni. Azt gondolom, nem az ő hibájuk, de erről majd biztos, hogy lesz még szó a későbbiekben is.

Először is szeretnénk a beszámolóval kapcsolatban megállapítani, hogy a katasztrófavédelem megerősítésével maximálisan egyetértünk. Az ilyen rendkívüli helyzetek kezelésére jobban fel kell készülni, és a hatósági munkát is meg kell erősíteni; a munka ezen részét természetesen maximálisan támogatjuk is.

Azonban mint a beszámolóból is kitűnt, egyébként is az állampolgárok mindennapi biztonságát, életét és vagyonbiztonságát veszélyeztető kérdés sokkal inkább a tűzbiztonság, a tűzvédelem, illetve az a munka, amit a tűzoltóságok látnak el, hiszen azért az jóval túlmutat a tűzvédelmen és a tűzoltáson, és az átalakítás mélysége és az érintetti kör, sőt azt gondoljuk, hogy ennek az átalakításnak a hiányosságai is leginkább ezen a területen mutatkoznak meg. Érdekes, hiszen a katasztrófavédelmi tevékenység bemutatásakor főigazgató úr hosszan beszélt arról, hogy milyen kritikákat tud megfogalmazni az eddigi felkészültségre vagy rendszerszerű problémákra, míg érdekes módon a tűzoltóság és a tűzvédelem területén nem hallottunk egyetlenegy szót se arról, hogy mi volt vele a probléma a beszámoló alapján. Nyilvánvalóan erre kíváncsiak is lennének majd, hogy milyen számok, esetek, milyen tapasztalatok vezettek oda, hogy fenekestől borítsák föl ezt az egyébként működő rendszert.

A megítélésünk szerint, és ez még alapvetően a felvezető részhez tartozik, a tűzvédelem területén, a tűzoltóság területén lévő átalakítás átgondolatlan, károkat okoz, néhány esetben helyrehozhatatlan károkat okoz a szervezetben, nemcsak annak erkölcsi és kulturális tekintetében, hanem konkrétan a mindennapi életben az állampolgárokat érintően, az ő vagyon- és személyi biztonságuk tekintetében is nagyon komoly veszélyeket hordoz magában ez az átalakítás. Az utóbbi hetekben, hónapokban szerettük volna felhívni a figyelmet, de érdemi választ, mint arra a Belügyminisztérium az utóbbi hónapokban rászokott, egyetlenegy kérdésünkre sem kaptunk. Nyilvánvalóan azokban az ügyekben, amelyekben minden egyes állampolgárnak is joga, ha már képviselőként nem tisztelnek minket azokban az ügyekben, minden egyes kérdésünkkel kapcsolatban perre fogunk menni a Belügyminisztériummal szemben.

Most jönnének a kérdések. Ilyen például, csak mondom, a katasztrófavédelmi szervezetrendszer állománytáblája, amire azt a nevetséges választ kaptuk, hogy nem adható ki, mert személyes adatokat tartalmaz. Aki látott már állománytáblát, az tudja, hogy ez minimum félrevezetés a képviselőnek, hiszen az állománytáblának nem kötelező része a személyes adatok rész, de mindegy.

Szeretném először mondani. 1. A koncepcióban, amit itt a bizottságban is tárgyaltunk, kőkeményen legalább, ha nem is egy, de három mondat szólt a tűzoltóság átszervezéséről, talán annyi volt benne, hogy akkor ezt államosítjuk, pont. Azt gondolom, hogy ez egy koncepcionális anyagban minimum elnagyolt, és természetesen sem képviselőként, sem politikusként, sem szakemberként ez alapján sem normális véleményt nem lehetett alkotni, sem arról bármilyen képet kapni, hogy konkrétan mit tervez a Belügyminisztérium és az OKF vezetése.

Mondom ezt azért, mert nagyon rossz példát hozott megítélésem szerint tábornok úr, hiszen a rendőrség és a polgárőrség tekintetében pont az ön állításával ellentétes következtetést lehet levonni ebből a példából. Nincs minden településen rendőrség, tábornok úr, szeretném tájékoztatni. Nagyon sok település van, ahol csak polgárőr van, nagyon sok település van, ahol a polgárőrök valóban a megelőző védelmi dolgukat teszik, tehát a bűnmegelőzési tevékenységeiket folytatják, és pont esetleg a polgárőr az, aki riasztja a rendőrt valamilyen eseményhez. Tehát ez nemcsak, hogy biceg, hanem pont az ellenkezőjét bizonyítja annak, mint amiről tábornok úr beszélt.

Megítélésünk szerint nincs az az ország Nyugat-Európában sem, amely meg tudja magának engedni, hogy a civil tűzoltást, az önkéntes tűzoltást, az eddigi köztestületi, most már önkormányzati tűzoltóságok működését tisztán állami szervezetrendszerrel vegye át. Nem azért, mert egyébként nem lenne egy ideális államban a legszebb az, hogy mind a 3200 településen napi 24 órás váltott szolgálatban hivatásos tűzoltók üljenek egy laktanyában, és várják azt, hogy esetleg Karakószörcsök-alsón is kitörjön a tűz, hanem azért, mert nincs az az erőforrás, no pláne a mai anyagi, gazdasági és költségvetési helyzetben meg pláne nincs az az anyagi forrás, ami ezt lehetővé tenné.

De ami sokkal fontosabb, és erre majd fognak kérdések is irányulni, hogy pontosan a helyi érdekeltségek miatt, tábornok úr, olyan forrásokat, erőforrást, humán- és pénzügyi erőforrást lehetett és lehet bevonni az önkormányzati tűzoltósággal és az önkéntes tűzoltósággal ebbe a rendszerbe, amelyre sem önök, sem a Belügyminisztérium, sem a kormány az életben nem lesz képes, hogy pótolja. Ilyen természetesen az, amikor az önkormányzatok saját maguk kiegészítik az önkormányzati tűzoltóság költségvetését, de ilyen az a felbecsülhetetlen munka - egyébként a polgárőrség tekintetében valóban megvan a párhuzam az önkéntes tűzoltó tekintetében -, amikor ingyen, a munka iránti tiszteletből, hazaszeretetből, vagy éppen pont a településük iránt érzett felelősségből emberek ingyen a saját munkájukat, tapasztalatukat és tudásukat biztosítják ezen munkák érdekében.

A másik, a konkrétumok felé haladva, hogy a fővárosban lévő problémákra sajtótájékoztatón próbáltam felhívni a közvélemény figyelmét. Hosszú ideig csak tagadás és mellébeszélés volt válasz helyett. A legutóbbi héten maga a hirado.hu, az állami tájékoztatási monopólium egyik szereplője hozta le azt a hírt, hogy ötszázfős leépítés van, és ezt a katasztrófavédelem vezetősége maga is beismerte. Ötszázfős leépítés van a fővárosi tűzoltóság tekintetében.

Elmondtuk, hiszen láttuk a táblázatokat, tehát számokról és tényekről beszélünk, hogy tűzoltóeszközök lettek kivonva Budapestről, tűzoltóautók, magasból mentők, hogy mindenki értse, azok a létrák, amivel esetleg például egy paneltűznél valakinek az életét meg lehet menteni. Hogy konkrét legyenek, és hogy ne kelljen engem kijavítani, tudom, hogy van olyan hely, ahol meghibásodás vagy elöregedés miatt már nem volt ott a szer, de ezeket nem pótolják most, hanem egyszerűen még a táblázatból is kihúzzák, hogy azon a területen nincs szükség ilyen szerre.

Ezeket azért mondom ilyen részletesen, mert ezek bizony minden budapesti polgár életébe kerülhetnek a megítélésünk szerint.

Mint ahogy egy kis érdekességet mondjak, szerintünk elképesztő az, hogy azt a bűváralakulatot, amit tábornok úr is említett, az összes bűváralakulatot, akik egyrészt nyilván

eszméletlenül speciális tudással rendelkeznek, nyilván speciális gyakorlattal és felkészüléssel kell ezt a munkát végezniük, tűzoltóautóra ültessék a nap valamely szakában és beosszák állományba. Szerintem elképesztő. Tehát én javaslom a Katasztrófavédelmi Főigazgatóságnak, hogy tájékoztassa a lakosságot, melyik az az időpont, amikor ne vezessék autójukat a Dunába esetleg, melyik az az időpont, amikor nem lesznek búvárok, mert lehet, hogy épp tüzet oltanak, és azt javasoljuk, hogy az öngyilkosok akkor másszanak föl a hidakra. Szóval szerintem ez elképesztő.

Mindehhez képest, ami elhangzott, egyetlenegy dolgot, nagyon fontos dolgot nem hallottunk, hiszen úgy tűnik, hogy itt két év alatt minden megoldódott, mindent átszervezték, és mindenre volt pénz, mindent a semmiből hoztak létre és teremtettek a katasztrófavédelem szakemberei. Szeretném kérdezni, hogy a forrásoldal hogyan alakult az elmúlt időszakban, és milyen plusz forrásigényeket támaszt ez a szervezet, illetve nyilván a Belügyminisztérium, a kormány felé milyen pluszforrásokat igényel ez a terület. Van-e legalább hozzávetőleges fogalmuk arról, hogy az önkormányzati tűzoltóság megszüntetésével mennyi forrás esett ki a rendszerből, tehát azzal, hogy a hivatásos állomány állami kézbe került, azon túl, hogy ezeket a vagyontárgyakat, amelyeket egyébként jellemzően önkormányzati erőből följújtottak az elmúlt években, vagy épp tűzoltóeszközöket vettek bele ott helyi összefogással és pénzzel, amiket most önök államosítottak, részletesen ismertette, hogy egyébként ezen túl pénzben kifejezhető finanszírozásban mennyi pénztől esik el ez a terület ezzel az átalakítással?

Az állományról. Nyilván az állampolgárokat az kevésbé érdekli, de azt gondolom, hogy akik ott dolgoznak, őket nagyon is. A civilesítésről szóló vitát akár le is folytathatnánk; nem szeretném. Nyilván, amióta önök a Hszt.-ben végleg kiirtották a hivatásos állománynak szóló mindenféle kedvezményt, ami eddig még megvolt, például a nyugdíjat, ami a legfontosabb volt, valóban semmi különbség egy polgári alkalmazott és egy hivatásos között az utasítási rendszeren meg az egyenruhán kívül. Tehát munkajogi szempontból ilyen szempontból csak plusz kötelezettséggel jár.

A mi koncepciónk az volt, és lesz is a jövőben, hogy aki a hivatásos munkához közvetlenül tartozó tevékenységet, végrehajtó tevékenységet lát el, az legyen beöltöztetve, az legyen hivatásos, az legyen kiváltságos ilyen szempontból és legyen megbecsülve ilyen tekintetben a plusz szolgáltatásai miatt, aki pedig a kiszolgáló személyzet - úgy, mint bármelyik más államigazgatási szerv -, annak teljesen fölösleges hivatásos állományúnak lenni, hiszen nem bírja a költségvetés el ezt a dolgot. Az önök, tábornok úr elmondott táblázatában egyébként gyönyörűen látszik, hogy a tisztek számát szinte megduplázták, míg a végrehajtó tiszthelyettesi állomány száma pedig csökkent. Lehet sikerdolgokat mondani, de szerintem nincs az az épkezláb érvelés, amellyel meg lehet magyarázni, hogy egy szervezeten belül a tisztek számának a növelése és a végrehajtó állomány számának csökkenése milyen típusú reformot indít el a szervezeten belül.

Szeretném kérdezni tábornok úrtól, hogy a katasztrófavédelmi hozzájárulásból - amit bevezettek most, és amit még a legutóbbi, talán a szabálysértési törvény módosítása kapcsán éppen a salátatörvény tekintetében vagy megoldásával megint módosítottak, és vontak ki belőle további szervezeteket mint érintettek - mennyi pénzt terveznek ebből, és vajon mire fogják tudni költeni, mert gyanítom, hogy a hatvanvalahány új őrs felépítése ebből nem fog sikerülni, de lehet. Akkor erre szeretnék választ kapni, hogy milyen nagyságrendű pénz van, és ebből mit tudnak megvalósítani egy évben.

Szeretném kérdezni, mivel tudom, hogy érintettek vagyunk mi is, már nem túl pozitív szempontból, de hogy a biztosítók által fizetett 1,5 százalékos pénz most merre folyik, és hogy milyen szabályozás van arra, mert úgy tudom, hogy elvileg eszközökre, az önkéntesek és a hivatásosok között valamilyen arányban megosztott eszközbeszerzésre kellene fordítani. Ezzel most hogy állnak?

Szerettem volna én is rákérdezni a pomázi esetre, de akkor most már hallottuk tábornok úr véleményét. Úgy általában a riasztási rendszer lenne nagyon érdekes. Tényleg őszintén kérdezem tábornok urat, hogy tábornok úr meggyőződése szerint az egy gyorsabb és biztonságosabb megoldás-e, hogy három-négy közvetítőn keresztül jut el az információ esetlegesen kistelepülés tekintetében mondjuk ahhoz az önkéntes tűzoltósághoz, amely ott helyben ki tud menni tüzet oltani, mintha direktben ő kapja meg az információt, és nyilván a távolabbi területek akár hivatásos tűzoltóságai pedig a későbbi időben. Nem akarom elszakmázni, de azt hiszem, ezt minden ember érti, hogy nem mindegy neki, hogy jó helyre mennek-e ki a tűzoltók, és hogy egyébként mennyi idő alatt érnek ki a tűzoltók.

Amiket még a beszámoló alapján fölírtam. Az egyik a kolontári példa, amely egy külön vizsgálóbizottság tárgyát is képezte, és nyilván nem kell belemenni. Szakmailag egyetlen kérdésem lenne. A tűzoltók és a rendőrök sérültek meg, mondta tábornok úr. Kinek a felelőssége ez, tábornok úr? Ki küldte oda őket védőfelszerelés, még maszk, gumikesztyű és mindenféle gumicsizma vagy bármi nélkül, rendőröket, tűzoltókat tömegesen a helyszínre? Órákig, sőt, amennyire tudom, napokig voltak védőfelszerelés nélkül, még a legalapvetőbb maszk nélkül is odaküldve a rendőrök és a tűzoltók. Szeretném kérdezni, hogy ezért ki felel egyébként az állomány előjárói közül.

Most már próbálom röviden mondani, ahhoz képest, hogy tábornok úr elővezette; nagyon sok fontos dolgot érintett, és nyilván azért vagyunk ma itt, hogy ezeket megbeszéljük.

A 14 ezer forintos, úgymond béremeléssel kapcsolatban szeretnék pontosítani, hiszen főleg a nyilvánosság tekintetében azért fontos azt rögzíteni, hogy ez nem béremelés, tábornok úr. Ez egy egyszeri, átmeneti bérkiegészítés, ami nem épül bele a kollégák bérébe, és azon a szegyenletes tényen alapul, hogy a kormány elvette az önkormányzatok nyugdíjasai nyugdíjainak 16 százalékát, és ezt a pénzt adják most oda átmenetileg egy éven keresztül a tiszthelyettesi állománynak. Mindenki döntse el továbbra is, hogy ez elfogadható módja-e egyébként az úgymond béremelésnek.

Még egyszer mondom, szeretném kiemelni azt, és erre tényleg várnék választ, hogy meddig fog kiterjeszkedni az állami hivatásos tűzoltóság, tehát hol van az az erőforráskorlát, amikor azt mondja a tábornok úr, hogy most már elégedett, hiszen azt tudjuk, hogy az önkéntes, illetve most önkormányzati, illetőleg önkéntes tűzoltóságok az ország területének 20 százalékát, körülbelül másfélmillió embert védenek, és még egyszer mondom, ha ezt 100 százalékban az állam akarná megtenni, akkor valószínűleg a mostani költségvetésük többszörösét kellene kifizetni, a teljes költségvetésük többszörösét ahhoz képest, mint amennyibe most kerül ez egyébként az országnak.

Első körben ezeket szerettem volna kérdezni, és akkor várom megtisztelő válaszát.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Altábornagy úr, parancsoljon!

DR. BAKONDI GYÖRGY tűzoltó altábornagy, főigazgató (BM Országos Katasztrófavédelmi Főigazgatóság): A képviselő úr nagy kérdezője a Belügyminisztériumnak meg a katasztrófavételelemnek, hetente olyan hét-kilenc kérdés szokott érkezni. Igyekszünk erre szakmailag válaszolni. Azért úgy javasolnám a képviselő úrnak, hogy a tanácsadói kört jó lenne egy kicsit frissíteni, mert olyan vélemények is jönnek, amelyek talán egy kicsit elfogultak az ügyeket illetően.

A képviselő úr által elmondottakhoz nem szeretnék hozzáfűzni, mert egy jelentős része nem kérdés volt, hanem véleménynyilvánítás. Talán csak a kérdésekről.

Tehát a riasztás kérdésköre, amit az előbb Jámbor képviselő úr kérdezett. Azt hiszem, hogy nagyon sok példát tudnánk mondani, mondjuk bárhol Európában vagy az Egyesült Államokban, ahol ilyen segélyhívó rendszer, 112-es vagy hasonló rendszer működik.

Szerintem már korábbi években meg kellett volna építeni ezt a 112-es segélyhívót, sok terv volt erre, csak a terv nem tud riasztani. Mi ezt most megoldjuk. Meg vagyok róla győződve, hogy egy korszerű bevetésirányítási rendszer, ahol a tűzoltóautók pillanatnyi állapotát, helyzetét is látjuk - egyébként az ön által említett fővárosi tűzoltóságon pont egy ilyen működik, ott megyei szintű a bevetésirányítás, és az nagyon jó volt az elmúlt években is - a földrajzilag sokkal közelebb levő egységet riasztja a helyszínhez. Tehát ezt jobbnak tartom, mint abban bizakodni, hogy majd helyben az önkéntes tűzoltó-egyesületnél hátha elérjük valamelyik tagot, és az majd elvonul tüzet oltani.

A másik, ami kérdésként itt fölmerült, a katasztrófavédelmi hozzájárulás és annak módosulásai, meg a biztosítók 1,5 százaléka. Én azt tudom mondani, hogy nem szeretnék jósolni, hogy mennyi lesz ez a katasztrófavédelmi hozzájárulás, hiszen május 15-ig kell bejelentkezni a vállalatoknak, és majd azt követően kezdjük el vizsgálni, hogy a tavalyi árbevételük 0,1 ezreléke a helyi adóval csökkentett árbevételükből mennyi. Mi úgy számoljuk, hogy ez azért egy jelentős összeg lesz, és ezeknek a felhasználási lehetőségeit maga a törvény tartalmazza.

A biztosítók hozzájárulása egy hosszú évek óta működő dolog, a vagyonszámítás folytatók árbevételének a 1,5 százalékát fizetik, ez a technikai fejlesztésre fordítódik, a tűzoltóságok technikai fejlesztésére, kivéve az elmúlt négy évben, tehát az előző kormányciklusban, amikor ebből valósították meg annak a nagy riasztórendszernek az építését, amelyet a veszélyes üzemek térségében épített ki a kormány, ahelyett, hogy a veszélyes üzemekkel építtette volna ki. Ez a sérelme a tűzoltóknak elég régóta probléma.

Tehát ennyit tudok erre válaszolni.

Ami a képviselő úr észrevételeit illeti, a kolontári mentés, hogy ki a felelős azért, hogy az embereket kimentették a vörösiszapból... *(Dr. Harangozó Tamás nevet.)* Azt tetszett kérdezni, képviselő úr. *(Dr. Harangozó Tamás: Nem. Akkor megismétlem.)* Tudom, tehát hallottam, hogy nincs gumicsizma meg maszk, de azt kérdezte, hogy vezetőként ki a felelős, hogy ezek az emberek belegázoltak a vörösiszapba. Nem adtunk ki ilyen parancsot, mert mire még a parancsot kiadhattuk volna, már a tűzoltók belegázoltak, és kimentették az embereket az életveszélyből. Az nem felel meg a valóságnak, hogy gumicsizma meg maszk nélkül alkalmaztuk a rendőröket és egyéb erőket, azok végig *(Dr. Harangozó Tamás: Felvétel van róla, tábornok úr, ne hazudozzon már erről ilyen szinten!)* az alkalmazás időszakában maszkban voltak és gumicsizmában, sőt a lakosságot is elláttuk ezzel.

A 14 ezer forintról én nem szeretnék most ilyen jogi, szemantikai vitákba bocsátkozni, de ez bérfejlesztésként jelent meg a hivatásos tűzoltó tiszthelyetteseknél és zászlósoknál, és ők ezt nagyon nagy örömmel vették, mert a mai gazdasági helyzetben a bérfejlesztés a gazdaság nagyon kevés területén jellemző. Ezt tehát nagyra értékelték. Hogy ezt a forrást honnan biztosította a kormány, én nem tudnám így megmondani, mert nem nagyon tudom elképzelni, hogy államháztartási szinten kiszámolták, hogy akkor ennyit elveszünk a 43 éves nyugdíjasoktól, és odaadjuk a tiszthelyetteseknek, tehát ezt nem hiszem, de mindenesetre ez nagyon fontos jelzése volt. Egyébként a 2004 óta elmaradt túlóradíjak kifizetésével együtt, amit az akkori kormány nem vett észre, hogy beléptünk az Európai Unióba, és utána pedig hét évig nem volt képes megoldani ezt a problémát, ezt most mi megoldottuk, és ez bizony nagyon pozitív hatású volt az állomány körében.

Meddig terjeszkedik a hivatásos tűzoltóság, és hol a határ? Nézze, képviselő úr, azt hiszem, hogy a katasztrófavédelem, a hivatásos szervezet nem terjeszkedik semerre. Tehát ez nem olyan, mint a kiszorítás játéka, hogy kitaláljuk, hogy erre szervezkedünk vagy arra. Azért beszéltem részletesen azokról a körülményekről, tapasztalatokról, tanulságokról, a való világ történéseiről, amik 2010-ben, 2011-ben történtek, mert azokból juthattunk mi és juthatott a kormány, majd pedig juthatott az országgyűlési képviselők nagy többsége oda - szeretném mondani, képviselő úr, hogy nagyobb arányban szavazták meg, mint kétharmad ezt a törvényt

egyébként -, tehát ezek a tények, a való világ történései és veszélyei okozták ezeket a változásokat, és nem pedig arról volt szó, hogy most a belügyminiszternek vagy a katasztrófavédelem főigazgatójának milyen álmai vannak vagy milyen vágyai vannak, hogy mi legyen, ha nagy legyen. Ezekről soha nem volt szó.

Én úgy hiszem, hogy maradtunk a való világ történéseinél, maradtunk a való világ kihívásainál, a lakosságvédelemnél, és maradtunk annál az alapvető rendeltetésnél, amely a bevezetőmben és az elnök úr bevezetőjében is elmondásra került.

Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Köszönjük szépen, altábornagy úr. Borbély Lénárd képviselő urat illeti a szó.

BORBÉLY LÉNÁRD (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Én megpróbálom viszonylag röviden, mert a mai nap más fontos téma is van a plenáris ülésen, ami számomra legalábbis fontos.

Köszönöm szépen főigazgató úrnak én is azt a részletes beszámolót, ami konkrétan a mai nap tárgya. Azt hiszem, hogy kevesen vagyunk, akikben ezek után még kérdések merülhetnek föl, konkrétan a szakmaisággal kapcsolatban.

Én a szervezeti átalakítással kapcsolatban szeretném megjegyezni, hogy nyilvánvalóan sokakban felmerülhet, hogy főigazgató úr mint a szervezetátalakítás levezénylője legfölről, helikopterszemléletből látja ezt az egész rendszert, illetve annak az átalakítását. Viszont én arról szeretnék beszámolni, hogy én a végekké is találkoztam most testközelből, a csepeli önkormányzaton keresztül, ahol nemcsak kirendeltségvezetővel, hanem újonnan kinevezett régióigazgatóval is beszéltem, akik mind arról számoltak be, és nem érzem úgy, hogy kötelességük lett volna pozitívan megnyilvánulni, hogy nemhogy csak egyetértettek az átalakításokkal, hanem támogatták is ezeket az átalakításokat. Testközelből ismerem, hogy a logisztika és koordináció komoly hiányosságokban szenvedett az elmúlt évek során, és erre utalt főigazgató úr is, miután a Belügyminisztériumot megszüntették, a katasztrófavédelem más minisztérium irányítása alá került.

Arra a vádra én még szeretnék reagálni, amit Harangozó képviselő úr elmondott, illetve megint csak a saját meglátásomból szeretném elővezetni, ez a tűzbiztonság kérdése, illetve a sajtóban is foglalkozott képviselő úr azzal az átszervezéssel, ami egy főigazgatói intézkedésnek volt köszönhető, és többek között a fecskendőket szervezte át. Nálunk például a helyi védelmi bizottság is megtárgyalta ezt, szakemberekkel beszélünk, akik mind egytől egyig támogatták ezt a típusú átalakítást, már csak azért is, mert a kialakított szerállomány egy húsz évvel ezelőtt kialakított állapotnak volt megfelelő, ha csak azt nézzük, hogy a tűzoltóautók jelenleg és húsz évvel ezelőtt milyen felkészültséggel álltak rendelkezésre, milyen vízbázist tudtak például elszállítani.

A hatásköri lefedettséggel kapcsolatban azt szeretném megjegyezni, hogy cinikusnak tartom, képviselő úr, hogy ezen viccelődik, illetve ezen mosolyog, hiszen a hatásköri lefedettség, a riasztás, illetve a vonulási területeknek a nem teljes körű lefedettsége Magyarországon nem 2010 májusában alakult ki, hanem ez előtte is állt, és azt gondolom, hogy volt elég idő arra, hogy az önök kormányzása alatt ezt helyreállítsák, és ezt nem sikerült. Azt gondolom, hogy ez egy kiváló eredmény, hogy a mostani kormányzás alatt ezt sikerült helyretennünk.

Amit én konkrétan szeretnék megkérdezni, bár már kétszer is utalt rá főigazgató úr, de azt gondolom, hogy sok mindenkit, illetve a közvéleményt igencsak érdekli, és az állományt is a leginkább ez érdekelte, ezt szintén tapasztaltam, az a túlóraperék kérdése, ami 2004-től rendezetlen volt. Mint említettem, kétszer utalt erre főigazgató úr, de ha erről kaphatnánk részletesebb tájékoztatást olyan szempontból, hogy ezeknek a pereknek a lezárásával mi a helyzet, illetve a kifizetésekkel hogy áll a katasztrófavédelem.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Annyit még a képviselő úr kérdéseire, mielőtt megadom altábornagy úrnak a szót, hogy én azt gondolom, hogy ennyire nem kell élesen venni. Képviselő úrnak alapvető feladata, hogy világvége-hangulatot keltsen az ügyvel kapcsolatban, tehát ez az ellenzéki szerepkörből adódik, ne vegye ennyire magára.

Másrészt meg a pontatlanságról csak annyit, hogy épp az altábornagy úr beszámolója közben is már jeleztem, hogy pont a mondat végét nem hallotta, a példa arra irányult a lefedettségénél, hogy azt képzelje el, képviselő úr, hogy ahol nem működne rendőrség, ott a polgárőrség jelezné, és a rendőrség a polgárőrség irányítása alá kerülne. Ezt képzelje el. Ehhez képest nem így idézte vissza. Tehát azt gondolom, hogy azért a pontossághoz ezek az apróságok is hozzátartoznának, és ebből a sok apróságból egy egészen más összkép alakulna ki, ha valóban egy szándékkal ülnénk itt, de nem az én dolgom természetesen, hogy ezeket az állításokat cáfoljam.

Megadom a szót altábornagy úrnak arra, hogy Borbély Lénárd képviselő úr kérdéseire reagáljon. Parancsoljon!

DR. BAKONDI GYÖRGY tűzoltó altábornagy, főigazgató (BM Országos Katasztrófavédelmi Főigazgatóság): Köszönöm szépen, elnök úr. A túlorapótlék kifizetése mindenütt megtörtént, mégpedig a hivatásos állományban és az ebben az időszakban aktív, ma már nyugállományú állományban is. (*Dr. Harangozó Tamás távozik az ülésről.*) A perek többsége megszűnt. Néhány helyen, ahol ügyvédek a szakszervezetektől ígérvényt kaptak, hogy majd a pénzből ők hogy részesednek, vannak viták, de ez már nem függ össze a kifizetésekkel.

Talán egyetlen megjegyzés még az elnök úr meg Borbély úr megjegyzésére. Én pontosan értem, amit az elnök úr mondott az ellenzéki politizálással kapcsolatban. Csak egy iciri-piciri megjegyzést hadd tegyek. Nagyon javaslom és kérem a képviselőket erre, azokat, akik ellenzékiből támadják a kormányzati tevékenységet, hogy a hivatásos tűzoltóság iránti lakossági bizalmat, azt a hitet, hogy a tűzoltók majd eljönnek és megmentenek, ha baj lesz, ne ingassuk meg a lakosság körében, mert a hivatásos állományú tűzoltóság semmivel se lett rosszabb attól, hogy a kormány irányítja. Ugyanazt tudja, ugyanúgy bemennek a tűzbe, ugyanúgy begázolnak a vörösiszapba. Ha ezt a tekintélyt, ezt a mély bizalmat megingatjuk a lakosság körében, hosszú-hosszú évtizedek alatt sem biztos, hogy újjáépül. Ezért tehát nem tartanám helyesnek, hogyha politikai támadások ezen keresztül érnék a kormányzati tevékenységet.

A hivatásos tűzoltóságok most nem megszűntek, hanem most létrejött a hivatásos tűzoltóság, mert eddig 112 kis hivatásos tűzoltóság volt, laikusok alárendeltségében. Most egységes, új feladatokat is ellátó, jól kezelhető, irányított és rendvédelmi szemlélettel dolgozó közösségek jöttek létre. Természetesen nincs kész a dolog. Az a kocka, amit a jogszabályok, a belső szabályozások létrehozta, ezeknek a tartalommal kitöltése a mostani feladat, amiben kérem a tisztelt bizottság és a képviselők támogatását.

ELNÖK: Iváncsik Imre alelnök urat illeti a szó. Parancsoljon!

IVÁNCSIK IMRE (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Főigazgató Úr! Természetesen készen állunk arra, mint ahogy a bíráló megjegyzéseink mellett mindenekelőtt a hangsúlyt Harangozó képviselő úr is erre tette, és azzal kezdett, hogy tisztelet, elismerés mindenkinek, aki becsületesen helytáll, és végzi a munkáját. Én nem hiszem, hogy konkrét intézkedéseket bíráló megjegyzések bármikor oda vezethetnének, hogy ezzel a vonulóállomány tekintélye vagy az embereknek az a bizalma sérülhetne, hogy joggal elvárják,

meg is szokták és él bennük az a tudat, hogy ha bajba kerülnek, akkor az arra hivatott, hősiessen helytálló emberek segítséget fognak nekik nyújtani hivatásuk és elkötelezettségük szerint.

Nem főigazgató úrnak szánom ezt a megjegyzést, amit most fogok mondani, de kénytelen vagyok hozzátenni, hogy szerintem a hivatásos állomány - és ebbe mindenkit beleérték - tekintélyének sokkal többet ártott az a közelítésmód, ahogyan a kormány például kezelte a kedvezményes szolgálati nyugdíj főnálló rendszerét, annak változásait, visszamenőleges hatállyal és kicsit olyan cinikus felhanggal, amivel azt próbálta sugallni a közvéleménynek, hogy méltatlanok ezek az emberek ezekre a kedvezményekre, hogy jogtalan ez az egész rendszer, ami fölállt.

Ezzel szemben az én mély meggyőződésem az, hogy az egész kedvezményes rendszer egy olyan társadalmi szerződés, amely éppen arról szól, hogy azokat a megfelelő állományban lévő, szolgálatot teljesítő személyeket joggal megilleti. Egyébként a világ majdnem valamennyi országában, olyan országokban, ami példa lehet a számunkra mindenütt, valamilyen formában ez a rendszer főnáll. Nálunk ez megszűnt. Szerintem egy ilyen intézkedéssorozat és az a hangulatkeltés, ami e körül zajlott, sokkal többet árt az állomány tekintélyének, mint az ellenzék részéről érkező, szerintem a legtöbb esetben jogos bírálatok.

Szeretnék konkrét kérdést föltenni. Az egyik úgy szól, hogy Pintér miniszter úr a kinevezése előtti meghallgatásán, 2010. május 28-án az Önkormányzati és területfejlesztési bizottság ülésén úgy fogalmazott, hogy az önkéntes tűzoltóságok szerepét erősíteni kell a kistelepüléseken, mivel nem lehet minden faluban hivatásos tűzoltót alkalmazni. Azt szeretném megkérdezni, tisztelt főigazgató úr, hogy ez a koncepció - nevezzük ennek -, amit akkor a belügyminiszter úr képviselt a meghallgatásán, érvényes-e még, vagy azok a bizonyos tapasztalatok, amiket csokorba szedve ön ismertetett, arra a következtetésre juttatták önöket, hogy most másképpen kell döntéseket hozni, illetve az őrök létrehozása hogyan érinti a tűzoltó-egyesületek létét, tevékenységét. Tehát az az átalakulási sor, ami most történt, illetve történik, ebbe az irányba hat-e, amiről akkor beszélt a belügyminiszter úr?

A másik kérdésem arról szól, és itt szeretnék egy rövid véleményt is mondani, mégpedig egyetértő és helyeslő véleményt, hogy azt hiszem, hogy a legbölcsebben jár el a mostani kormány és a katasztrófavédelem vezetése, hogyha szembesül egy konkrét katasztrófavédelemmel - és erre jó pár példát hallottunk főigazgató úrtól -, azt csakis ilyen kritikusan érdemes közelíteni, amiről ön itt beszámolt, hogy milyen hibák, milyen működési anomáliák vannak, hogyan célszerű ezeken változtatni és új megoldásokat alkalmazni. Tehát én a magam részéről ennek örülök, ezt támogatom, és ezzel egyetértek.

A kérdésem az, hogy készen állnak-e arra, főigazgató úr, hogy a most hozott döntéseiket majd a gyakorlatban szembesítsék az eseményekkel, és készek-e arra, hogy szükség esetén a mostani döntéseken a tapasztalatok alapján később módosítsanak, ha az élet úgy hozza, hogy erre szükség lesz.

Még egy kérdésem van. Az átalakításokkal kapcsolatban törekedtek-e a szakmai szövetségek álláspontjának megismerésére, milyen formában. Mi volt az önökhöz érkezett vélemények lényege, figyelembe vették-e ezeket a véleményeket, és egyezik-e a szakmai szövetségek álláspontja nagyban azokkal a döntésekkel, amelyeket hoztak?

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Altábornagy úr, parancsoljon!

DR. BAKONDI GYÖRGY tűzoltó altábornagy, főigazgató (BM Országos Katasztrófavédelmi Főigazgatóság): Az általános véleményekbe most nem megyek bele, itt hangsúlyozta képviselő úr, hogy nem is nekem szól, de mindegy.

Ami a belügyminiszter úr meghallgatásakor az önkéntes mozgalom támogatásával kapcsolatosan elhangzott, ez természetesen irányadó. Én többször hangsúlyoztam, hogy mi mindent tettünk az önkéntes mozgalom fejlesztésére, önkéntes tűzoltóságoknál, önkéntes polgári védelmi szolgálatnál, önkéntes megyei mentőszervezetek létrehozásával. Tehát azt hiszem, hogy megtartottuk az ÖTE-k első országos értekezletét. Most indította el az Országos Katasztrófavédelmi Főigazgatóság a Magyar Tűzoltó Szövetséggel közösen a Szent Flórián tűzoltóportált, ahol mindaz az információ megvan, ami az önkéntesek pályázatát, szakmai felkészítését, vizsgalehetőségét illeti. Minden hivatásos tűzoltóságunk a működési területén levő tűzoltó-egyesületekkel a működésre megállapodást kötött, és az ön által kérdezett örs vonatkozásában nyitottak vagyunk arra is, hogy az önkéntes tűzoltók, ahol a helyi lehetőségek ezt lehetővé teszik, akár a hivatásos állománnyal közösen is vonulhassanak, ahogy ennek számos példáját látjuk például Németországban.

Tehát azt tudom mondani, hogy a belügyminiszter úr elgondolásának az ismertetése visszatükröződik ezekben a döntéseinkben.

Az örsök egyébként ilyen értelemben a tűzoltó-egyesületeket hátrányosan semmiképpen nem befolyásolják, tudniillik az önkéntes tűzoltó-egyesületeknek eddig se volt működési területük, és egy részüknek voltak eszközeik, mintegy 300 egyesületnek, 300 másikonak egyesülete se volt. Bővítjük azt a kört, amiben az önkéntes tűzoltó-egyesületek részt vehetnek, vállalhatnak önkéntes polgári védelmi szolgálatot, és akkor többletforrásokhoz juthatnak. Segítjük a Civil Alap pályázatain történő indulásukat, segítjük a technikai eszközeik javítását, karbantartását, szemlélését, védőruházattal ellátásukat, riaszthatóságukat és a képzésüket. Tehát én azt gondolom, hogy ez egy fontos dolog.

Az egy más kérdés, hogy még a hátralevő két évben milyen további lehetőségeink nyílnak az önkéntes mozgalom támogatására. Ezt elég fő kérdésként tekintettük.

A második, a mai döntések, készen állunk-e a módosításra. Abban egyeztettünk a belügyminiszter úrral, hogy most az elkövetkező hónapokban megnézzük a rendszer és a kialakított szervezet, eljárásrend működésének a tapasztalatait, és a második félév vége felé visszatérünk ezekre a tapasztalatokra, hiszen lehet olyan, hogy akár jogi előírás, akár szervezeti megoldás a gyakorlatban feszültséget okoz, vagy nem hozza azt a célt, amit szándékoztunk elérni vele. Tehát igen, nyitva állunk arra, hogy a szükséges korrekciókat a rendszerben a stabilitás megőrzése mellett elvégezzük. Erről, amennyiben a bizottság érdeklődő lesz, természetesen az év második felében nagyon szívesen adunk tájékoztatást.

Szakmai szövetségek. Ez érdekes, ellentmondásos, és örülök is, hogy megkérdezte. 2010 júliusában valamennyi szakmai szövetséget fölkeríttem, hogy az akkor újonnan létrehozott Tűzvédelmi Tanácsadó Testületben vegyenek részt az elnökeik. Ők részt vesznek azóta is ebben. Ez az a szakmai grémium, ez a tűzoltók tanácsadó testülete, ahol a tűzvédelmi szakma különféle részlegei, a megelőzés, a tűzvizsgálat, az építéssel összefüggő kérdéskörök, maga a tűzoltás, annak legkülönfélébb speciális területei, a diszlokáció, technikaeszköz-ellátás, satöbbi megvitatásra kerül. Ebben a tűzoltószakma tekintélyei, nagy öregjei vesznek részt és a szakmai szövetségek vezetői is.

A hivatásos tűzoltóságoknak volt egy szövetsége, úgy hívták, hogy HÖTOSZ, tehát Hivatásos Önkormányzati Tűzoltóságok Országos Szövetsége. Tavaly novemberben kimondta önmagának a feloszlását. Szeretném elmondani alelnök úrnak, hogy ők nem értettek egyet az önkormányzati hivatásos tűzoltóságok állami irányítás alá helyezésével. Az önkormányzati bizottság előtt itt volt az elnökük, ő el is mondta ezt. Nagyon csodálkoznék, hogy egy önkormányzati tűzoltó-szövetség azt mondaná, hogy de jó, hogy megszűnök. Tehát ez nyilván nem volt elvárható.

A Magyar Tűzoltó Szövetséggel - éppen az önkéntes tűzoltó-egyesületeknek az a fő szervezője és megyei, országos intézménye - kitűnő munkakapcsolatot alakítottunk ki, most is ezt a weblapot együtt indítjuk, együtt szoktuk elbírálni a lehetséges pályázatokat, képzést

folytatunk együtt, satöbbi. Kitűnő megyei és országos szintű kapcsolatok jellemzik ezt a nagy létszámot mozgósító, elsősorban az önkéntes tűzoltó-egyesületeket szervező szövetséget.

Aztán van az LTSZ, ez a Létesítményi Tűzoltóságok Szövetsége. Ők egy évvel ezelőtt váltak ki a Létesítményi és Önkéntes Tűzoltóságok Országos Szövetségéből. Ők a magyarországi létesítményi, és nem hivatásos, nem önkormányzati, hanem nagyvállalatok által fenntartott tűzoltóságokban főállású dolgozó tűzoltókat képviseli.

Van a LÖTOSZ, amely most már így nincs, tehát LÖTOSZ, benne van az L, de közben kiváltak a létesítmények, és önkéntes, de hát azokat se képviselik, mert azokat a Magyar Tűzoltó Szövetség képviseli, tehát ők az önkormányzativá vált tűzoltóságok szakmai szövetsége. Ők politikai megközelítéseket alkalmaztak az utóbbi időkben, elsősorban azt támadták, hogy a hivatásos tűzoltóság miért kerül állami irányítás alá. Azt állították, hogy utoljára a nyilasok és a kommunisták csináltak ilyen lépést. Én politikai vitákba szakmai szövetségekkel soha nem bonyolódtam, ebben sem vettem föl a kesztyűt, de azért érdeklődtem a vezetőknél, hogy vajon egy LÖTOSZ-elnöknek vagy -alelnöknek ugyan mi köze van ahhoz, hogy a hivatásos tűzoltóság most állami vagy önkormányzati, tehát ez milyen összefüggésben lehet az ő szakmai érdek-képviselési munkájukkal.

Tehát azt tudom mondani, hogy meghallgattuk, számos műszaki, technikai, eljárási, tűzoltás-taktikai kérdésben nagyon-nagyon figyelemreméltó, hasznos javaslatokat kaptunk, a diszlokáció, szerek elosztása kérdésében is. Én abban bízok, hogy úgy a LÖTOSZ-szal, az LTSZ-szel - gondolom, a LÖTOSZ előbb-utóbb majd megváltoztatja az elnevezését -, a Magyar Tűzoltó Szövetséggel, tehát ezzel a három szakmai szövetséggel a szakma megújítása és pozitív előrevitele érdekében együtt fogunk tudni működni.

Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Köszönjük szépen. Farkas Zoltán képviselő úr, parancsoljon!

FARKAS ZOLTÁN (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Bizottság! Tisztelt Főigazgató Úr! Először is köszönöm én is a beszámolót, és talán azzal kapcsolatosan néhány gondolatot engedjenek meg, hogy magának a katasztrófavédelmi törvénynek a célszerűségét egy gondolattal indokoljam.

Vannak váratlan katasztrófavédekezések és vannak várható katasztrófavédekezések. Bizonyította az élet, hogy az elmúlt években azokban az esetekben sem volt megfelelő a katasztrófavédelmi védekezés, amelyek esetében várható volt, hogy ez a katasztrófa bekövetkezzék. Borsodi árvíz, belvíz kérdése, ott, ahol ez nem volt kellőképpen megszervezve, és ilyen szempontból azt kell hogy mondjam, hogy elég komoly egyensúlytalanságok voltak az országban, ami indokolja is azt, hogy bizonyos helyen komolyan vették a katasztrófa elleni védekezés kérdéskörét, és volt, ahol teljes egészében időnként törvénysértéseket is megengedtek ahhoz, hogy ezt elkerüljék.

Tehát én azzal együtt is egyetértek, bár szeretném leszögezni, hogy onnan, ahonnan én jövök, ott az emberek nagyjából évszázadok óta föl vannak készülve a belvíz és az árvíz elleni védekezés katasztrófaire, és éppen ezért megszervezik magukat, ez időnként azt eredményezi, hogy másoknak is kell segítséget nyújtani ezzel a felkészültséggel.

Szeretném kérdezni, hogy éppen ezért, hogy a katasztrófa elleni védekezés vonatkozásában az az előirányzat, amely kialakításra került - korábban egyébként a Békés Megyei Önkormányzatnak volt ilyen katasztrófavédelmi alapja, amelyet kifejezetten erre a célra hoztunk létre -, azok az eszközök, amelyeknek a védekezést kell biztosítani, azoknak az amortizációs felmérése és azoknak a pótlása hogyan realizálható majd ezekből a befolyó összegekből, illetve ezeknek a pótlása biztosítható-e.

Talán egy gondolat erejéig reagálnék is az önkormányzati tűzoltóság kérdéskörére. Én magam is dolgoztam önkormányzatban és dolgozom is. A székhely tűzoltóság önkormányzata

koldulta majd hogyanem az eszközök pótlásához szükséges önerőt a pályázatokhoz, mert a települések forráslehetőségei nagyon korlátosak voltak ennek a kiegészítésére, és tulajdonképpen mindenki, aki mozgósítható volt, akár azért, mert olyan gazdasági társaság volt, amely váratlan katasztrófával veszélyeztetett, hozzájárult. Természetesen ezeknek a felmérése véleményem szerint egy nagyon fontos kérdés.

A másik nagyon fontos kérdés valóban, amiről altábornagy úr beszélt is, az önkéntes védekezés erősítése. Én azt gondolom, hogy Békés megyének ebben a kérdéskörben sincs szegyenkeznivalója, hiszen az országban elsőként hozta létre a Körös Mentőcsoportot, akik valóban olyan váratlan helyzetekben is, mint a borsodi árvíz, bebizonyították felkészültségüket. Ezzel kapcsolatosan szeretném megkérdezni főigazgató urat, hogy jelen pillanatban ez hogy áll, hiszen tudom, hogy van terv, elképzelés arra vonatkozóan, hogy ennek mintájára az ország többi részén is létrehozzanak ilyeneket. Tudom, és olvastam én magam is, hogy a hétvégén volt az első ilyen jellegű szakmai megmérettetésük. Hallhatnánk-e arról, hogy ezek a gyakorlatok hogyan végződtek, és várhatóan a jövőben mivel tudnak ők a védekezéshez hozzájárulni?

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Főigazgató úr, parancsoljon!

DR. BAKONDI GYÖRGY tűzoltó altábornagy, főigazgató (BM Országos Katasztrófavédelmi Főigazgatóság): Tisztelt Képviselő Úr! Farkas Zoltán képviselő úr talán nagy mélységben ismeri ezt a területet, hiszen megyei közgyűlés elnökeként, megyei védelmi bizottság elnökeként ebben sok munkát végzett és aktívan részt vett. Épp az általa említett Körös Mentőcsoport az első az országban, amely megalakult, itt úgy beszéltem erről, hogy ilyen megyei speciális mentőcsoportokat hozunk létre, és igen, Békés megyében, sőt 2010 nyarán a Borsod megyei árvízi eseményeknél is ez a Körös Mentőcsoport részt vett a mentési feladatokban. Ez nagyon iránymutató, azt is mondhatnám, hogy adaptáltuk ezt a Békés megyei kezdeményezést.

Jelen pillanatig kilenc ilyen megyei katasztrófavédelmi önkéntes mentőcsoport alakult meg, éppen most pénteken lesz Győr-Moson-Sopron megyében a megyei mentőcsoport megalakulása, megyék oda pénteken, egy csapatzászlót fogok adományozni ennek a mentőcsoportnak.

Amit a képviselő úr kérdezett, ez a hétvégi minősítő gyakorlat. Ez nem új csoport megalakítását jelenti, hanem a hétvégén Békés megyében a Csongrád megyei és a Békés megyei speciális mentőcsoportoknak volt egy minősítő vizsgája. Ez az, amiről a tájékoztatómban azt mondtam, hogy ez az ENSZ INSARAG-nak, tehát az ENSZ-nek a városi kutató-, mentőcsoportokra vonatkozó előírásainak való megfelelésről szólt. Mind a Csongrád megyei, mind a Békés megyei mentőcsoport kitűnő minősítéssel felelt meg erre.

Azt szeretnénk, azon dolgozunk, hogy a jelenlegi kilenc ilyen megyei önkéntes speciális mentőszervezet minden megyében legyen, hiszen a saját megyében való bevetésnél ezek a legjobbak. Önkéntes csoportokból áll, önkéntesekből áll. Iváncsik képviselő úrnak mondom, hogy ezek is önkéntesek. Ezek vízből mentők, bűvárok, hegyi mentők, barlangi mentők, kutyás mentők, helikopteres mentők, tehát azok az emberek, akik egyébként is szabadidejükből foglalkoznak ezzel szívesen. Minősítés alapján támogatást kaphatnak az eszközeik beszerzésére, képzésekre, és amennyiben pedig a magyar állam területén katasztrófa helyzetben bevetésre kerülnek, vagy netalán külföldi küldetésben bevetjük őket Magyarország képviselőjében, akkor természetesen az állam finanszírozza az ő működésüket a bevetés során.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Juhász Ferenc képviselő úr, parancsoljon!

JUHÁSZ FERENC (MSZP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tábornok Úr! A „tartsd szárazon a puskaport vagy lőport” örökérvényű szlogenje nemcsak a honvédségre igaz vagy általában a katonai szervezetek működésére, hanem igaz bizony a katasztrófavédelmi szervezetekre is. Nevezetesen azt a fajta képességet, azt a fajta készséget, azt a fajta struktúrát és eszközállományt, amellyel adott esetben a bajt el lehet háritani, fönn kell tartani, működtetni kell, és készülni kell arra, ami egyébként reményeink szerint nem következik be. Ez a történet lényege.

Ebben a szituációban az, hogyha egy új kormány úgy gondolja, hogy szervezeti változásokat hajt végre struktúráján és egyebeken, az a döntés önmagában legitim. Önmagában azt a szándékot megkérdőjelezni, hogy olyat nem lehet csinálni, hogy átalakítani a struktúrákat, azt gondolom, hogy döreség volna, hiszen ha úgy látják adott esetben, hogy úgy hatékonyabban, célszerűbben, okszerűbben tud működni a szervezet, tudja szárazon tartani a puskaport, akkor ez abszolút elfogadható.

Nem fogadható el azonban az a fajta megközelítés, amely kizárja azt az elvi lehetőséget, hogy adott esetben kérdést lehessen fölteni, vagy adott esetben kritikai észrevételt lehessen megfogalmazni, nem az alapvető szándék és érdek tekintetében, hanem a mód, a struktúra és egyéb tekintetében.

Nagyon határozottan vissza kell utasítsam az egyszándékúság megkérdőjelezésére vonatkozó észrevételt. Ha itt valaki azt gondolja, hogy az ellenzék azt szeretné, hogy a katasztrófavédelmi szervezet ne működjön, tönkremenjen, vagy éppen ember és vagyron szenvedjen kárt, akkor borzasztó nagyot téved. A mi megközelítésünk az, hogy ha lehet, akkor ez legyen minél jobb, minél korrektebb. És ha ezt valaki megkérdőjelezi, akkor általában általános - hogy is mondjam csak - problémákkal kell szembenéznünk.

Ebből adódóan szeretnék néhány észrevételt tenni, fönttartva persze azt a jogot, hogy van vitánk. Én úgy szeretném persze, hogy a képviselőtársaimmal legyen politikai természetű, és attól mindig óvnám az illetékes katonai és hivatásos vezetőt, hogy belebonyolódjon ilyesmibe, ne csak a saját szervezetein belül, hanem egyébként itt is, de azt gondolom, hogy szakmai kérdések felvetését teljesen normálisnak és legitimnek kell tekinteni, mint ahogy egyébként a másik szándékot sem kérdőjelezzük meg.

A beszámoló terjedelmére, mélységére vonatkozóan azt szeretném mondani, hogy az a téma fontosságához illeszkedő és egyébként korrekt volt. Azt akarom határozottan állítani, hogy az a feladatfelsorolás és problématérkép nem egyszerűen csak mondjuk húsz év, hogy ha az önök megfogalmazását használom, akkor nyolc év konfliktusait idézi, hanem egyszerűen egy feladatterv az elkövetkezendő időszakban. Ezt holnap vagy a következő alkalommal, mikor idejön Bakondi tábornok úr és a kabinetfőnök úr, meg lehet kérdezni, hogy na, uraim, akkor ebben, amit önök fölsoroltak, mit tettek, mi az, ami változás történt, ehhez milyen módon fogtak hozzá. Úgyhogy ebből adódóan köszönöm a későbbiek nevében is azt az écat, amit egy korrekt elvi, szakmai kritika megfogalmazásához nekünk az előterjesztés indított.

Ugyanakkor nyilvánvaló, hogy a feladatrendszer és az ország gazdasági helyzete sok tekintetben felel egymással, vagy ha nem is felel egymással, de bizonyos igénykielégítést nagyon távoli jövőbe tol ki.

Ha a honvédelem finanszírozásának kérdését veszem itt példaként, nevezetesen, hogy 2016-ig gyakorlatilag folyó áron marad a finanszírozás, azaz reálértéken is csökken, és 2016-tól persze majd jön a Kánaán, és mindent lecserélünk és mindent változtatunk, ugyanúgy igaz ez a kérdés a katasztrófavédelem egészére. Nevezetesen, hogy milyen finanszírozási tervekkel rendelkeznek, áll-e rendelkezésre az a szükséges eszköz, forrás, amely példának okáért biztosíthatja azt, hogy most már ne állami szinten jelenjen meg a források, hogy is mondjam

csak, ha Farkas Zoltán képviselő urat akarom idézni, akkor koldulása az egész rendszer működtetéséhez, mint ahogy ez volt tény egyébként az önkormányzatoknál tűzoltóságok működtetése, fejlesztése tekintetében. Ennek a finanszírozási feltétele rendelkezésre áll.

Ha azt kérdezzük, hogy kedves tábornok úr, mondja már meg, hogy a katasztrófavédelmi hozzájárulás mennyi, akkor engedjék meg nekem azt a lehetőséget, hogy én azt mondjam, nekem nem elég, hogy ön azt mondja, hogy önnek elég. Akkor kíváncsi vagyok arra, hogy mennyi az. Ha azt kérdezem, hogy a 1,5 százalékos biztosítási pénzből - amiből már most tudom, hogy 2007 óta vagy az elmúlt 8 évben nem történt semmi - akkor most mi fog történni, és mi történt az elmúlt időszakban, akkor azt szeretném tudni, hogy milyen forrásmechanizmus, milyen költségvetési finanszírozás mellett lesz majd egyébként ez jóval hatékonyabb, jóval erősebb és jóval kiegyensúlyozottabb, mert azt gondolom, hogy egyébként szándék szerint valamennyien azt szeretnénk, hogy erősebb legyen, hatékonyabb, kiegyensúlyozottabb, jobban finanszírozottabb. Nem látjuk ennek a feltételrendszerét.

Azt látjuk, és engedtesse meg ezt a kritikát is, hogy nem én rombolom a tűzoltóság presztízsét. Szerintem a tűzoltóság presztízsét nem az rombolja, és a lakosság biztonságérzetét nem az rombolja, aki adott esetben ezzel kapcsolatosan kérdést tesz föl. Tisztelettel kérem, hogy ezt ne terheljék oda, ahova nem föltétlenül való, hanem - adott esetben nyilvánvalóan a tükörbenezésre nekünk is van okunk, de azoknak is, akik most ezt a rendszert irányítják - kéretik tükörbe nézni. De azt gondolom, hogy a tűzoltóság presztízsét példának okáért, bármennyire is furcsa, a tűzoltóautók oldalán átirított szöveg sem javítja, mint ahogy nem javítja az, egyébként jóval inkább nem javítja az, mint amiről Iváncsik alelnök úr beszélt.

Azaz azt akarnám én pontosan az önök tudtára hozni, hogy van bennünk egy nagyon erős együttműködési szándék, hogy legyen jobb, de ha nem jobb, akkor engedtessek meg, mint ahogy ezt egyébként önök folyamatosan használják, hogy mi is azt mondjuk, hogy ez most azért nem jobb, vagy itt jobbnak kellene lennie, vagy ott kellene hozzátenni valamit. Ezért fogalmazódnak meg ezek a kérdések, és ezért kérdezzük vissza és vissza.

Ha őszinte tisztelettel, a mindenféle beosztásnak és hivatalosságnak járó tekintély elfogadásával azt kérem, hogy ha kérdezzük, akkor válaszoljanak, ne bírósághoz kelljen fordulni egy állománytábla ügyében - ez abszurd -, akkor azt gondolom, hogy az együttműködés ezen a területen is hatékonyabb lesz.

Kevés katasztrófát, nagyon kevés tüzet, általában semmi olyat, ami adott esetben tesztelné ezt a rendszert, de ha teszt van, akkor meg sok sikert, és kellő forrást ahhoz, hogy a rendszer működjön és üzemeljen.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Altábornagy úr, parancsoljon!

DR. BAKONDI GYÖRGY tűzoltó altábornagy, főigazgató (BM Országos Katasztrófavédelmi Főigazgatóság): Képviselő úr inkább véleményt fogalmazott meg, tehát kérdést nem nagyon érzékelek, de ezzel együtt azt hiszem, egy iránya azért van a dolognak, ez a pénzügyi finanszírozás kérdése.

Azt, hogy mennyi az Országos Katasztrófavédelmi Főigazgatóság éves költségvetése, a parlament megszavazta, ez több mint 55 milliárd forint. Ha összeadjuk a tavalyi hivatásos tűzoltósági állami költségvetési finanszírozást és a katasztrófavédelem költségvetését, akkor ez több, tehát azt mondhatjuk, hogy bruttó értékében növekvő volt a 2012. évi költségvetési támogatás.

4-5 milliárd forint jön a biztosítók pénzéből évente átlagosan, de ezt se lehet fixre mondani, mert mindig attól függ, hogy a befejezett évben a biztosítások hogy alakultak, de azt lehet mondani, hogy olyan 4-5 milliárd forint. Én azt mondtam itt az előző egyik kérdésre a válaszban, hogy majd a katasztrófavédelmi hozzájárulás hogy lesz, akkor tudom

megmondani, ha egyáltalán beazonosítottuk a veszélyes üzemeket, és május 15-ig van határidő a bejelentkezésekre. Tehát ez pillanatnyilag időelőttinek látszik, de arra számítunk, hogy ez olyan 2,5-3 milliárd forint körüli összeg lehet, de hogy pontosan ennyi lesz-e vagy nem, ez egy nyitott, időelőtti kérdés.

Azt gondolom, hogy ez az összeg az, ami az állami költségvetési támogatás, működési költség, bér és egyéb juttatások biztosítása mellett a fejlesztésre, a technikai eszközpark fejlesztésére, az önkéntes mozgalmak támogatására, a polgári védelmi eszközellátás fejlesztésére fordítható.

Ha a bizottság kívánja, majd amikor a helyzetet tisztán látjuk, természetesen nagyon szívesen tájékoztatást adok, hogy végül is mennyi ez egészen pontosan, akár arra is, hogy mire fordítottuk.

Az állománytáblával kapcsolatos kérdés. Harangozó képviselő úr magánszemélyként írt egy levelet nekem, hogy adjam ki az állománytáblát. Az állománytábla egy számos, nem közérdekű adatot tartalmazó összesítés, látható, hogy ki milyen nemzetbiztonsági ellenőrzésre köteles, kinek, szóval sok személyes adat van benne. Ezért ezt egy magánszemély megkeresésére nem áll módomban kiadni. Megírtam ugyanakkor a levélben, hogy amennyiben a Honvédelmi és rendészeti bizottság ezt kívánja, meg kívánja tekinteni, és egy ilyen megkeresést kapunk, természetesen a bizottság rendelkezésére fogjuk bocsátani ezt, tekintettel arra, hogy az itt ülő képviselőknek a titoktartási kötelezettsége akár személyes adatok megismerésében is másképp néz ki, mint egy magánszemély megkeresése.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük szépen. Megkérdezem a képviselőket, hogy van-e valakinek még hozzászólása, kérdése. *(Nincs jelzés.)*

Ha megengedik, néhány rövid mondatot én is hadd tegyek hozzá. Nagy szerencse, hogy ebben a bizottságban sokan vagyunk, akik önkormányzatokban is dolgoznak. Be kell hogy valljam őszintén, hogy számomra az egésznek a hatékonysága, a sikere sok mindenben áll vagy állhat. Ekörül kialakulhatnak szakmai viták meg - akár képviselő úr igénye szerint - politikai viták is. Egy dolog azonban minősíti az egész rendszert és altábornagy urat is, hogy az átalakítás nagyszabású mivoltához képest a lakosság szinte semmit nem érzékelt ebből, főleg nem a színvonal romlását. A színvonal megtartása mellett történt olyan nagyszabású egységesítése a polgári védelmi, katasztrófavédelmi, iparbiztonsági szervezeteknek, amelyeknek a gazdasági és költséghatékonysága nem kérdés, hiszen altábornagy úr említette például azt, hogy 135 önálló költségvetési szervből 22 lett, és sorolhatnánk azt a számos pozitív lépést.

Szeretném jelezni, hogy mint gyakorló polgármester, a saját településemen sem érzem, hogy az átalakítással bármi rosszabb lett volna, a pozitívumait azonban látom, az óvóhelyekhez való racionálisabb hozzáállástól elkezdve a költségtakarékosabb és jobban működő, hatékonyabb eljárásokig. Mondom ezt azért is, mert nem egy alkalommal vettem részt, akár éjjelente is olyan eseményen, amikor lakástűz volt, bármilyen katasztrófavédeletről nem beszéltünk, de olyan esemény, amely sürgős, azonnali és hatékony, színvonalas beavatkozást igényelt, és ez, mint ahogy korábban, most is ugyanígy történt az átalakulás után. Tehát én önmagában azt gondolom, hogy egy ilyen nagyszabású átalakulás ilyen zökkenőmentes levezénylése siker.

Ami ezzel együtt jár majd, azt nyilván sok ponton az idő igazolja. Én abszolút bizakodó vagyok, és ebben szeretném az altábornagy úrnak megköszönni a munkáját, továbbá mindenkinek, aki ebben részt vett, és természetesen csatlakoznék alelnök úrhoz annyiban, hogy valamennyi katasztrófavédelemben dolgozó munkatársnak az áldozatos és mindennapi helytállását a magam és a bizottság nevében szeretném megköszönni, egyetemben a mai napi beszámolóval altábornagy úrnak, és az ő helytállását is a bizottság előtt.

Azt gondolom, hogy a felajánlásával élni fogunk, már csak a viták elkerülése végett is, egyrészt amit az év második felére vonatkoztatóan a forrásokkal és a fedezetekkel, a pénzügyi-költségvetési helyzettel kapcsolatban mondott, másrészt pedig az állománytáblával kapcsolatban. Én azt gondolom, hogy a bizottság valóban a megfelelő fórum arra, hogy ezt megvitassuk, itt mindenki rendelkezik mindenféle tanúsítvánnyal, esküvel és minden olyannal, ami a zártágát és az érzékenységét nem sérti az abban foglalt adatoknak. Úgyhogy én erre mind a képviselő uraknak, mind az altábornagy úrnak ígéretet teszek, hogy ezt ebben a körben szerintem záros határidőn belül rendezni fogjuk, hogy ne legyen fölösleges vita a katasztrófavédelem körül, mert az is valóban erodálhatja a szervezet megítélését, azzal együtt, hogy én nem gondolom, hogy az alapján ítélik meg az állampolgárok a katasztrófavédők tevékenységét, hogy mi van az autók oldalára írva, hanem az alapján, hogy ők bízhatnak-e bennük. Én mint állampolgár mondom, hogy lehet bízni továbbra is ebben a szervezetben, és a színvonal megtartása vagy javítása mellett ugyanazt az áldozatos munkát végzik, mint korábban.

Megköszönöm altábornagy úrnak, hogy ma itt volt és kabinetfőnök úrnak is, a tisztelt képviselőknek pedig további szép napot kívánok. *(Juhász Ferenc: Elnök úr, Egyebekben szeretnék két mondatot.)* Egyebekben megadjuk a szót Juhász Ferenc képviselő úrnak. Parancsoljon!

JUHÁSZ FERENC (MSZP): Elnök úr, köszönöm szépen. Az iménti napirendhez - minden tiszteletem tábornok úrnak és kabinetfőnök úrnak - kapcsolódóan szeretném fölvetni, hogy akkor hivatalosan kérjük már meg, mert ehhez nem kell bizottsági ülés, de magát az állománytáblát itt lehessen tanulmányozni, és akkor ezzel nincs probléma.

A másik, amit kezdeményezni szeretnék. Tegnap a parlamentben Borbély Lénárd képviselőtársam fölött egy nagy érdeklődésre számot tartó kérdést a honvédelmi miniszternek az önkéntes tartalékos haderő szervezésével, annak helyzetével kapcsolatosan. Mivel ez azért jóval fontosabb kérdés annál, semmint hogy egy kérdés-felelek-ben meg lehessen beszélni, azt szeretném kezdeményezni, hogy az önkéntes tartalékos haderő átalakítása, kialakítása és jövőbeni lehetőségei tekintetében egy önálló napirenden vitassa ezt meg a honvédelmi bizottság, annál is inkább, mert így tán lehetőség van arra, hogy a csapos is adott esetben mondhasson valamit.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük szépen. Jegyeztük, képviselő úr.

Tájékoztatom önöket így utólag, hogy szavaznunk nem kellett a mai napirendi pontról, éppen ezért zártuk csak így le az ülést, és akkor most további szép napot kívánok.

(Az ülés befejezésének időpontja: 10 óra 45 perc)

Dr. Kocsis Máté
a bizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezető: Földi Erika